

Rozšíření ohrožených a zvláště chráněných druhů cévnatých rostlin ve východní části Boubínsko-stožecké hornatiny a v přiléhajícím Šumavsko-novohradském podhůří

Distribution of endangered and specially protected species of vascular plants in the east part of Boubínsko-stožecká Hornatina phytogeographical sub-district and in adjacent Šumavsko-novohradské Podhůří phytogeographical district

David Půbal

*Správa NP a CHKO Šumava, 1. máje 260, CZ-38501 Vimperk, Česká republika
david.pubal@npsumava.cz*

Abstract

Protected and threatened vascular plant species were investigated in the northern part of district Prachatice. The northern third of the investigated area is situated into the Bohemian Forest (=Šumava Mts.) foothills, the middle part into the passing belt between the Czech Bohemian Forest and the Bohemian Forest foothills. The remaining southern third of the described area belongs to the inland part of the Czech Bohemian Forest. Total area circumference makes approximately 27 kilometres and total area extent makes approximately 53 square kilometres. Altitude is between 635 and 1362.2 metres. According to the sectional phytogeographical division the described area lies at the frontier of two phytogeographical territories. The lower northern part belongs to the mezophyticum (the Bohemian Forest foothills) and the higher southern part to the oreophyticum (Bohemian Forest). The investigation included field trips and noting the details about selected recorded species and sometimes fixing the coordinates using GPS device. The targeted search of the localities was based on the assumed occurrence of the plants or trying to re-locate the published older localities. Altogether 80 threatened species were found in the surveyed area, 42 of them protected by law (6 critically threatened, 14 strongly threatened and 22 threatened plants). The most remarkable record was that of *Botrychium multifidum*, believed to be vanished from the flora of the Czech Republic. Other recorded rare species in this survey included *Anemone ranunculoides*, *Botrychium lunaria*, *B. matricariifolium*, *Coeloglossum viride*, *Dactylorhiza sambucina*, *Diphasiastrum alpinum*, *D. complanatum*, *Gymnadenia conopsea* ssp. *conopsea*, *Lilium bulbiferum*, *Listera cordata*, *Malaxis monophyllos*, *Moneses uniflora*, *Orchis morio*, *Polygala chamaebuxus*, *Pseudorchis albida*, *Pyrola chlorantha*, *P. media*, *P. rotundifolia* and *Triglochin palustre*.

Key words: threatened, Šumava, Red list, monitoring, floristics

Úvod

V následujícím příspěvku jsou uveřejněny výsledky floristického průzkumu, který probíhal v letech 1997–2004 v rámci diplomové práce zadané na ústavu lesnické botaniky, dendrologie a typologie Lesnické a dřevařské fakulty MZLU v Brně (PŮBAL 2004). Dále byly zahrnuty některé významné nálezy z vegetační sezóny 2005.

VYMEZENÍ ÚZEMÍ

Popisované území se nachází v Jihočeském kraji v severozápadní části prachatického okresu. Stanovená hranice území je z velké míry vymezena uměle a je tvořena vzdušnou spojnicí 14 konkrétních bodů. Hranice území vede: Svatá Maří – Mářský vrch (907 m) – Lštění – Běleč (922,5 m) – Žárovná – Švihov – Chválov – Dobišův Mlýn – Čertova stráň (862 m) – Putín – Boubín (1362,2 m) – Kupa (1044,4 m) – Pravětín – Trhonín (Obr. 1). Takto vymezená hranice oblasti byla překročena jen zcela výjimečně u významných druhů.

Z regionálně geologického hlediska (BATÍK 1996) leží sledovaná oblast v tzv. šumavské větvi moldanubika a to v její jednotvárné geologické jednotce. Jen velmi okrajově (v okolí Vícemil) na území také zasahuje jednotka pestrá, a to její část označovaná jako oblast volyňsko-vimperská. Z jednotvárné geologické jednotky na území převažují pouze biotitické pararuly a migmatity rozličného typu. Z pestré jednotky jsou na území vzácně zastoupeny krystalické vápence, erlany, ortoruly a kvarcitické ruly.

Dle mapy klimatických oblastí (QUIT 1975) leží celé sledované území v chladné klimatické oblasti, a to v jednotkách CH 4, CH 6 a CH 7. Nejvyšší místo oblasti (Boubín 1362,2 m) náleží do klimatické jednotky CH 4, nižší partie Boubína včetně vrchu Kupa (1044,4 m) do jednotky CH 6. Okolí Šumavských Hoštic včetně vrchu Běleč (922,5 m) leží v klimatické jednotce CH 7.

Celkový obvod popisovaného území činí přibližně 27 km a celková plocha území je přibližně 53 km². Nejnižší místo je u soutoku Cikánského a Boubínského potoka ve výšce 635 m n.m. Nejvyšší místo území je na vrcholu Boubína ve výšce 1362,2 m n.m. Průměrná nadmořská výška oblasti činí ca 1000 m n.m.

Ve střeoevropském síťovém mapování je popisované území od západu k východu rozčleněno těmito kvadranty: 6948b, 6948d, 7048b, 6949a, 6949c a 7049a.

METODIKA PRÁCE

Terénní průzkum se soustředil na předem vytipované lokality. Ty byly vybírány jednak podle předpokládaného možného výskytu rostlin dle jejich ekologických a cenologických nároků, jednak na základě publikovaných starších lokalit a nebo na základě ústního sdělení jiného nálezce. Podle možnosti byly u některých lokalit zjištěny zeměpisné souřadnice pomocí GPS přístroje Magellan Sportrak a zaznamenány v systému WGS 84. Výsledky terénního průzkumu byly zaneseny do osobní počítačové databáze, z níž je čerpáno i v této práci.¹

Lokality jsou uváděny jednotlivě a jsou seřazeny podle jednotek fytogeografického členění (SKALICKÝ 1988) a dále podle základního pole a kvadrantu střeoevropského síťového mapování (EHRENDORFER & HAMANN 1965). Po dvojtečce nebo středníku následuje tučně napsaný název katastrálního území na kterém byl druh zaznamenán. Pokud byla lokalita nalezena na hranici dvou katastrálních území, jsou od sebe odděleny lomítkem. Pokud se k jedné lokalitě vztahuje několik mikrolokalit, je to v textu naznačeno malými tučnými písmeny od sebe oddělenými čárkou. Vlastní popis lokality je oddělen rozdělovníkem a skládá se ze dvou částí. V první části je uvedena lokalita spolu s nadmořskou výškou a v druhé, od první oddělené středníkem, je bližší údaj o stanovišti. Následné údaje v uzavřených hranatých závorkách uvádějí: datum prvního nálezu, stručné vyjádření velikosti populace v době nálezu, v některých případech doplňují lokalizaci zeměpisné souřadnice. Pokud jsou nálezy uloženy ve veřejné herbářové sbírce, je uložení označeno zkratkou příslušné sbírky (VOZÁROVÁ & SUTORÝ 2001), je-li doklad uložen v soukromé sbírce autora je použita zkratka

¹ Databáze lokalit je vytvořena v programu Microsoft Access a je k dispozici u autora článku.

„herb.“ a rok sběru. V několika málo případech je za rokem sběru uvedena zmínka o revizi herbářového dokladu. Pokud se ke konkrétnímu druhu a lokalitě úzce váže literární zdroj, je uveden v kulatých závorkách. V případě že se jedná o publikované lokality mnou nalezené, je konkrétní popis těchto lokalit úmyslně vynechán s tím, že je uveden v citované literatuře. Byla-li uvedená lokalita nalezena na základě „historického“ nálezu jiných autorů, je zveřejněn vlastní popis lokality a před příslušnou citací literatury je uvedeno slůvko „těž“. Byla-li lokalita nalezena na základě ústního sdělení je to v textu vyjádřeno zkratkou „in verb.“. V případě, že lokalita byla zjištěna při společné exkurzi s A. Pavlíčkem nebo s † F. Procházkou, jsou jména uvedena v závěru popisu lokality. V případě, že se lokalita nachází na území Chráněné krajinné oblasti Šumava² je na posledním místě uvedena zkratka CHKO.

Označení kategorií ohroženosti je uvedeno u každého pojednávaného taxonu vždy v kulatých závorkách vpravo. První kód před lomítkem uvádí stupeň ohrožení podle černého a červeného seznamu naší flóry (PROCHÁZKA 2001), pokud je druh chráněn je za čárkou za symbolem § označena příslušná kategorie ohroženosti dle vyhl. MŽP 395/92 Sb. Údaj za lomítkem vyjadřuje stupeň ohroženosti dle červeného seznamu květeny jižní části Čech (CHÁN 1999).

Veškeré topografické údaje jsou převzaty z map v měřítku 1 : 10 000. Čísla těchto map ze kterých byly údaje přebírány jsou: 22–34–18, 22–34–19, 22–34–23, 22–34–24, 32–12–03, 32–12–04 a 32–12–08.

Taxonomické pojetí a nomenklatura taxonů jsou sjednoceny podle Klíče ke květeně České republiky (KUBÁT et al. 2002). Taxony zde neuvedené mají připojenu autorskou zkratku u prvního uvedení jména v textu.

PŘEHLED VÝSKYTU OHROŽENÝCH A CHRÁNĚNÝCH DRUHŮ CÉVNATÝCH ROSTLIN

Cílem příspěvku bylo uvést všechny existující lokality vybraných ohrožených a chráněných druhů, které byly zaznamenány na popisovaném území nebo v jeho těsné blízkosti. U druhů, které se v území vyskytují relativně často (např. *Arnica montana*, *Soldanella montana*, *Phyteuma nigrum* či *Daphne mezereum*), byl výskyt charakterizován pouze obecným popisem rozšíření a nejsou uváděny konkrétní lokality. U většiny nálezů byl za výčtem lokalit připojen komentář o historickém a současně známém rozšíření v oblasti jižní části Čech se zřetelem na českou Šumavu (cf. CHÁN 1999, PROCHÁZKA & ŠTECH 2002).

Abies alba

(C4a/C4)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7048b): **Včelná pod Boubínem** – ca 380 m VSV od vrcholu Boubína (1362,2 m), 1248 m n.m.; ve smrčině nad bývalou turistickou stezkou k vrcholu, V exp. [26. 11. 2005, 1 podúrovňový ex., 48°59'41,95" N; 13°49'10,48" E] (další asi tři exempláře jedle se nacházejí o pár metrů níže pod lesní cestou D. ČERNÝ et H. ZAHÁLKOVÁ in verb.) – CHKO.

Jedle bělokora byla v minulosti rozšířena téměř po celém území jižní části Čech. V současné době se jedle na popisovaném území vzácně vyskytuje jako vtroušená dřevina zejména smrkových, méně již borových lesů. V minulosti byla udávána téměř ze všech míst popisovaného území (cf. DOMIN 1927, PROTIVA 1947, MORÁVEC 1972, ALBRECHT 1988, KUČERA 1992, KOLEKTIV 1995–2004). Místa dosud s bohatším procentickým zastoupením jedle jsou například na jihozápadním svahu hřebene Loučová mezi kótou 792,7 a 835,6 dále v PR „Čertova stráň“ nad Boubínským potokem (cf. MORÁVEC 1972, ALBRECHT et al. 2003) nebo na západním svahu vrchu Na vršcích (928,2 m) u Pravětína. Jediná konkrétně uvedená lokalita, byla zveřejněna především pro svou nadmořskou výšku ca 1250 m n.m. Tato lokalita je pravděpodobně také uvedena jako absolutní maximum výskytu jedle bělokora v ČR (cf. SKALICKÁ² Údaj o výskytu na území CHKO Šumava je uveden z ryze praktických důvodů Správy NP a CHKO Šumava.

1988). Absolutní maximum výskytu je však pravděpodobně ještě výše a to v Královském hvozdu na Jezerní hoře ve výšce ca 1340 m n.m. (P. Hubený, ústní sdělení).

Aconitum variegatum

(C3,§3/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Pravětín** – 650 m V od kaple v obci, 775 m n.m.; na okraji pruhu stromů, SZ exp. [20. 7. 2002, plocha 2 m²] – CHKO.

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Štítkov** – 900 m JJZ od betonové skulptury při cestě na Mářský vrch (907 m), 810 m n.m.; meandrující část pravostranného přítoku potoka Naháč v lesní části toku „U zadních dílů“, JZ exp. [21. 8. 1999, roztroušeně] (též MORAVEC 1972, PIECHOVÁ 1980); **Buk** – 1550 m S od kaple v Buku („Sýkorův“ most přes potok Naháč mezi Bukem a Sv. Maří), 745 m n.m.; břeh potoka Naháč [28. 7. 1998, roztroušeně] (též PROTIVA 1947, PIECHOVÁ 1980).

Oměj pestrý se v jižní části Čech roztroušeně vyskytuje v nižších polohách celé Šumavy dále pak roztroušeně v Březnickém Podbrdsku, Šumavsko-novohradském podhůří, Třeboňské pánvi, Jihočeské pahorkatině, Středním Povltaví a na Českomoravské vrchovině. Nejbohatší populace oměje pestrého se nejbližší popisovanému území vyskytují v Hornovltavské kotlině (v okolí Lenory a Zátoně). V popisovaném území byl druh nalezen pouze v povodí potoka Naháč (též PROTIVA 1947, MORAVEC 1972, PIECHOVÁ 1980, KUČERA 1992) a to především jako součást podrostu potočních olšin. Podél ostatních vodních toků vyskytujících se na území nebyl druh nalezen. Historické údaje o výskytu druhu však existují z pobřežních luhů Cikánského a Pravětínského potoka (TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985, SKALICKÝ in PIECHOVÁ 1980). Jako ojedinělý druh uvádí ALBRECHT et al. (2003) z PP Skalka u Svaté Maří.

Anchusa officinalis

(C4a/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – ca 1000 m J od kostela v obci, 755 m n.m.; výslunná mez nad pastvinou na levém svahu Cikánského údolí, společně s *Botrychium lunaria*, *B. matricarifolium* a *Orchis morio*, J exp. [3. 5. 1998, 3 ex., 49°01'85" N, 13°52'26" E] – CHKO.

Druh rostoucí především v teplejších oblastech byl na území jižní části Čech zaznamenán roztroušeně na několika lokalitách. Na horské Šumavě je pilát lékařský považován za nepůvodní druh a jeho příležitostné výskyty jsou zde považovány pouze za přechodné. JIRÁŠEK (1928) udává výskyt druhu na Prachaticku jako obecný. Na popisovaném území byl druh zaznamenán pouze na jediné lokalitě, na které je od roku 1998 až do současné doby pravidelně pozorován. Otázka původnosti na této lokalitě je diskutabilní, nicméně lokalita v přechodné zóně mezi Předšumavím a vlastní Šumavou ve výšce 755 m pravděpodobně představuje nejvýše položené naleziště v ČR (cf. KRISA in SLAVÍK 2000).

Anemone ranunculoides

(-/C3)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL in HADINEC et al. 2005) – CHKO. Sasanka pryskyřníkovitá je na území jižní části Čech vzácným druhem a většina jejích lokalit je soustředěna podél větších vodních toků. Uvedená lokalita představuje jediné dosud známé naleziště sasanky pryskyřníkovité na celé Šumavě (cf. PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2005). Nově nalezená lokalita leží ve zhruba stejné nadmořské výšce jako nejvyšší publikovaná lokalita v Šumavsko-novohradském podhůří [vrch Křížák u Ktiše (kóta 909) SZ obce, S svah těsně pod vrcholem – BLAŽKOVÁ in KOLEKTIV 1972: 11].

Antennaria dioica

(C2/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Svatá Maří** – 1200 m JV od kostela ve Svaté Maří, 825 m n.m.; bor na J svahu kaňonu potoka Naháč („Ve vrších“), J exp. [17. 10. 1999, vzácně].

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 1250 m ZSZ od kostela v Šumavských Hošticích, 790 m n.m.; bor ve svahu nad státní silnicí, JZ exp. [21. 4. 2004, na ploše ca 1 m²].

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Pravětín** – 1100 m ZSZ od kóty 926 „Výšina“, 860 m n.m.; borový les nad cestou na Z svahu vrchu „Na vrších“, Z exp. [28. 10. 1999, na ploše ca 1 m²] – CHKO.

37h. Prachatické Předšumaví, (6949d): **Kratuším** – 450 m SSZ od kaple v obci Saladín, 615 m n.m.; borový les

ve svahu nad Cikánským potokem, J exp. [27. 3. 2005, na ploše ca 50 cm²] – CHKO.
88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 250 m SV od křižovatky v osadě „Na Pile“, 905 m n.m.; suchý smilkový okraj nekoseného lučního prameniště na SZ svahu vrchu „Včelná“, SZ exp. [29. 5. 2005, vzácně] – CHKO.

Druh oligotrofních stanovišť byl na území zjištěn vzácně ve světlých borových lesích a na okraji suché neobhospodařované louky. Druh je snad doposud poměrně hojný na Šumavských pláních i v Šumavsko-novohradském podhůří. Z popisovaného území ho udává již DOMIN (1927) jako hojně roztroušený v borech na Vimpersku, včetně borových lesů pod Včelnou při silnici vimperské ve výšce 850–860 m. JIRÁŠEK (1928), který ve 20. letech 20. století botanizoval na Vimpersku, udává povšechný údaj „v kraji prachatickém obecně“. PROTIVA (1947) uvádí kociánek jako druh velmi rozšířený, jako typický průvodce všech hercynských porostů. Z popisovaného území jej uvádí z Mářského vrchu a ze sušších míst na rašelinitém močále u Nedvídkova. MORAVEC (1965) udává kociánek z luk mezi Štítkovem a Lštěním, z luk jižně od Lštění, z luk v údolí jihovýchodně od dvora „Borek“ a z pastvin na severozápadním úpatí Bobíku. V jeho floristických údajích jsou kromě těchto navíc uvedeny lokality od Trhonína a z Boubína (MORAVEC 1972). V diplomové práci uvádí PIECHOVÁ (1980) lokality od Svaté Maří, Žárovné, potoka Naháč, Vícemil, Cikánského potoka a od Veselky. V souvislosti s vyhlášením PP „Polední“ jižně od Lštění uvádí tento druh také NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). Z uvedeného historického rozšíření je ve srovnání s nalezenými lokalitami patrný radikální ústup tohoto druhu.

Anthemis tinctoria

(C4a/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 500 m Z od kostela v Hošticích, ca 825 m n.m.; okraj obilného pole, Z exp. [22. 7. 2002, jeden trs, herb. 2002] – CHKO.

V popisovaném území se rmen vyskytuje pouze jako zavlečený druh, u kterého není na Šumavě znám žádný původní výskyt. V jižní části Čech jsou přirozeným stanovištěm tohoto druhu výslunné skalnaté svahy především v údolí řek.

Aquilegia vulgaris

(C3/C3)

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Lažiště/Švihov** – 500 m SZ od křížku ve Švihově, 750 m n.m.; okraj smíšeného lesa, JV exp. [24. 5. 2003, 2. ex, 49°02'08" N, 13°54'24" E].

Původní výskyt orlíčku na Šumavě i v Předšumaví se dá těžko odlišit od případného zplahňování. Jediná nalezená lokalita na území se svým charakterem původnímu výskytu přibližuje. Historicky byla na popisovaném území zaznamenána pouze jedna lokalita těsně při hranici nedaleko Lštění (CHÁN & LUKÁŠ 1968, PROCHÁZKA 1990).

Arnica montana

(C3,§3/C3)

Prha arnika je ve zdejší oblasti považována za alpský migrant (SKALICKÝ 1998). V popisovaném území je relativně hojně rozšířena jak v borových lesích, tak zejména při okrajích lesů, na pastvinách i na lukách. Na Šumavě se dosud vyskytuje dosti hojně především v oblasti Šumavských plání.

Aruncus vulgaris

(C4a/C4)

Udatna lesní se v popisovaném území vyskytuje roztroušeně. Hlavní centrum rozšíření se nachází v údolích podél Cikánského, Boubínského a Pravětínského potoka. Na Šumavě se nezdá být její výskyt zatím ohrožen.

Berberis vulgaris

(C4a/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Radhostice** – 850 m SZ od kaple v Radhosticích, 710 m n.m.; vápencový pahorek, J exp. [29. 7. 2002, 1 malý ex.].

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 450 m V od kaple ve Včelné, 885 m n.m.;

okraj lesa, J exp [3. 7. 1999, jeden keřík] (též CHÁN in PIECHOVÁ 1980, ALBRECHT in PROCHÁZKA & ŠTECH 2002) – CHKO.

V jižní části Čech se dřišťal obecný vyskytuje téměř na celém území roztroušeně, místy až vzácně, hojněji především na vápencovém substrátu. Několik vzácných výskytů je udáváno i ze Šumavy (cf. PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Druh byl v popisovaném území nalezen pouze na dvou lokalitách, přičemž lokalita u Včelné pod Boubínem je s největší pravděpodobností druhotná. JIRÁSEK (1928) udává k výskytu dřišťálu povšechný údaj „v kraji prachatickém obecně“. Z těsného sousedství popisovaného území v oblasti Mářského vrchu je udávána nejvýše položená lokalita v České republice (cf. ZELENÝ in HEJNÝ & SLAVÍK 1988). První, kdo tuto lokalitu pravděpodobně zaznamenal, byl v roce 1943 rostlinolékařský referent V. Machník (BLATTNÝ & MACHNÍK 1945, BLATTNÝ 1951). O rok později toto místo navštívil také PROTIVA (1947). V pozdějších letech je tato lokalita zmiňována dalšími autory (HOLUB & SKALICKÝ 1959, MORAVEC 1972, PIECHOVÁ 1980, ZELENÝ in HEJNÝ & SLAVÍK 1988, CHÁN 1999, PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Další lokality z popisovaného území nebo z jeho těsné blízkosti: Brdo u Budilova (PROTIVA 1947), Štítkov (MORAVEC 1972) a Brdo u Budilova, Trhonín a Včelná pod Boubínem (PIECHOVÁ 1980).

Blechnum spicant

(C4a/C4)

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 500 m JJZ od křížku ve Škarezi, 800 m n.m.; v boru při okraji lesní cesty, SZ exp. [14. 6. 1998, 1 sterilní ex.] – CHKO; **Švihov** – 1250 m JJV od křížku ve Škarezi, 705 m n.m.; smíšený porost BO–SM–BK na Z úbočí vrchu Loučová (792,7 m), Z exp. [1. 10. 1999, 1 vitální sterilní ex.] – CHKO; **Švihov** – 450 m JZ od samoty „Borek“, 750 m n.m.; smíšený porost BO–SM–BK na Z úbočí vrchu Loučová (792,7 m), Z exp. [12. 4. 2003, 1 vitální sterilní ex.] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 700 m S od kaple ve Včelné, 815 m n.m.; na okraji staré lesní cesty ca 200 m nad Cikánským potokem, S exp. [3. 7. 1998, 1 sterilní ex.], Pavlíčko, Půbal – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 2100 m JJV od kaple ve Včelné, 825 m n.m.; na lesní cestě při hranici s PR „Čertova stráň“, J exp. [14. 9. 2003, 1 mladá rostlinka] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 2600 m J od kaple ve Včelné, 845 m n.m.; na lesní cestě při hranici s Boubínskou oborou, JV exp. [22. 4. 2004, 1 mladá rostlinka] – CHKO.

Druh se v jižní části Čech nejhojněji vyskytuje na Šumavě, kde s přibývajícím kontinentalitou směrem k jihovýchodu jeho lokalit ubývá. Pravděpodobně jeden z nejstarších údajů o výskytu žebrovce na popisovaném území pochází již z roku 1893, kdy Anton Schott uveřejnil mylně převzatý údaj o výskytu *Matteuccia struthiopteris* z lesů na Boubíně (cf. PROCHÁZKA 2000). Pozdější údaje o výskytu žebrovce se z popisovaného území vztahují pouze na masiv Boubína (cf. DOMIN 1927, MORAVEC 1963, PIECHOVÁ 1980, ALBRECHT 1988).

Botrychium lunaria

(C2,§3/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – jižně od Šumavských Hoštic byly nalezeny dvě nedaleké lokality: **a)** 400 m JV od kostela v Hošticích, 780–790 m n.m.; pastvina ve stráni spolu s *Botrychium matricariifolium* („U dubu“), V exp. [3. 6. 2001, několik desítek, 49°02'07" N, 13°52'51" E] – CHKO, **b)** 1000 m J od kostela v Hošticích, 750 m n.m.; pastvina na levém svahu Cikánského údolí, společně s *Orchis morio* a s *Botrychium matricariifolium*, J exp. [31. 5. 2002, 7 ex., 49°01'85" N, 13°52'26" E] – CHKO.

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Radhostice** – 850 m SZ od kaple v Radhosticích, 710 m n.m.; nekosená loučka na vrcholku vápencového pahorku [6. 6. 2002, 1 ex.].

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice/Vojslavice** – 1100 m V od kostela v Hošticích, 870 m n.m.; okraj kosené louky, JZ exp. [17. 7. 1998, 12 ex.]; **Švihov** [dvě mikrolokality] (PŮBAL in PAVLÍČKO & PROCHÁZKA 1999); **Švihov** – osada Chválov, 150 m S od kaple v osadě, 725–735 m n.m.; kosená louka mezi lesy spolu s *Orchis morio*, J exp. [12. 5. 2004, 5 ex., 49°01'33" N, 13°54'43" E].

V jižní části Čech se v minulosti vratička měsíční vyskytovala roztroušeně téměř po celém území. Dosud se hojněji vyskytuje v některých podokresech Šumavsko-novohradského podhůří. Na Šumavě je rozšířena především v oblasti Šumavských plání a na Javorníku. Z popisovaného území a z nejbližšího okolí uvádí MORAVEC (1963, 1972) lokality od Pravětína, od bývalé osady Huť pod Boubínem, od Včelné pod Boubínem, od Vicemil a od Kaplického

potoka pod Boubínským pralesem. Poslední jmenovanou lokalitu se ještě podařilo ověřit Albrechtovi (ALBRECHT 1988). V roce 2005 byly publikovány dvě nové lokality druhu u Lš-tění (cf. BRABEC 2005). Ve sledovaném území se vratička měsíční vyskytovala často se vzácnější vratičkou heřmánkolistou zejména v lučních a pastvinových porostech a na okrajích lesů, tam vždy ve společnosti s *Hieracium pilosella*. Shora uvedené lokality významně rozšiřují dosavadní znalosti výskytu druhu v Šumavsko-novohradském podhůří.

Botrychium matricariifolium

(C1,§1/C1)

- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – jižně od obce byly nalezeny celkem tři nedaleké lokality³: **a)** 200 m SSZ od soutoku Šumavského a Cikánského potoka, 745 m n.m.; pastvina ve svahu Šumavského potoka pod řadou bříz, JV exp. [2. 6. 2002, 3 ex.] (též PAVLIČKO, KOVÁŘIKOVÁ & PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2003) – CHKO, **b)** 400 m JV od kostela v obci, 780–790 m n.m.; pastvina ve stráni spolu s *Botrychium lunaria* („U dubu“), V exp. [3. 6. 2001, ca 10 ex., 49°02'07" N, 13°52'51" E] (PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO, **c)** 1000 m J od kostela v Hošticích, 750 m n.m.; pastvina na levém svahu Cikánského údolí, společně s *Orchis morio* a s *Botrychium lunaria*, J exp. [31. 5. 2002, 2 ex., 49°01'85" N, 13°52'26" E] (též PAVLIČKO, KOVÁŘIKOVÁ & PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2003) – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 400 m V od kostela v obci, 770 m n.m.; v dolní části pastviny pod bývalým kravínem v Hošticích, JV exp. [27. 5. 2001, 1 mohutný ex.]⁴.
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice/Vojslavice** – 600 m JZ od kaple ve Vojslavicích, 870 m n.m.; okraj kosené louky, JZ exp. [9. 6. 2002, 20 ex.]; **Švihov** [dvě mikrolokality, BRNL] (PŮBAL in PAVLIČKO & PROCHÁZKA 1999); **Švihov** (PŮBAL in HADINEC et al. 2004); **Lažiště** – 550 m SZ od křížku ve Švihově, 765 m n.m.; okraj kosené louky, JV exp. [12. 5. 2002, ca 20 ex., 49°02'13" N, 13°54'27" E].
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7049a): **Milešice** – ca 800 m Z od obce a 400 m V od kóty 927,9 „Putínský les“, 875 m n.m., okraj louky v Boubínské oboře, JV exp. [28. 5. 2005, 5 ex.] – CHKO; **Milešice** (PŮBAL in HADINEC et al. 2005) – CHKO.

Těžiště rozšíření vratičky heřmánkolisté v jižní části Čech je na Šumavě, Šumavsko-novohradském podhůří a na Českomoravské vrchovině. Z popisovaného území existuje pouze jeden historický údaj o výskytu druhu, a to z komplexu Mářského vrchu (ŠTORCHOVÁ 1990). Nejbližší další lokalita byla zaznamenána v Předšumaví u Vlachova Březí na okraji lesa Hradiště (JIRÁŠEK in ROHLENA 1928, DOSTÁL 1948–1950) a na Šumavě u lesní cesty v PR Zátoňská hora (SKALICKÝ in KOLEKTIV 1966), kde byl výskyt naposledy ověřen v roce 2004 M. Lepším, P. Lepším, D. Zeleným a K. Boublíkem (†PROCHÁZKA, ústní sdělení). Shora uvedené lokality v Šumavsko-novohradském podhůří i na Šumavě potvrzují domněnku aktuálně největší koncentrace lokalit v celé České republice. Nalezené lokality v Boubínsko-stožecké hornatině jsou navíc významné tím, že jde o první výskyty ve čtverci 7049 stře-doevropské mapovací sítě (PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). První lokalita u Švihova v Prachatickém Předšumaví byla v roce 2001 rozhodnutím Okresního úřadu v Prachaticích vyhlášena jako přechodně chráněná plocha s názvem „V Jaborku“.

Botrychium multifidum

(C1,§1/C1)

- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL & PROCHÁZKA 2002, PROCHÁZKA 2002, PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO.
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7049a): **Horní Vltavice** (PŮBAL & PROCHÁZKA 2002, PROCHÁZKA 2002, PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO.

V jižní části Čech i na Šumavě se tento druh v minulosti vyskytoval jen vzácně. Z popisovaného území neexistuje žádný historický údaj o jeho výskytu. Nejbližší tomuto území byl

³ Naleziště uvedené v dále citované literatuře jako lokalita „U dubu“ vznikla nedorozuměním tj. sloučením všech tří shora uvedených mikrolokalit jižně od Šumavských Hoštic. Jako jediná správná lokalita označená „U dubu“ byla původně myšlena a editorovi příspěvku popsána pouze shora druhá uvedená mikrolokalita jižně od Šumavských Hoštic. Shodou náhod byla při revizi lokality nalezena vratička heřmánkolistá i na okolních pastvinách v těsné blízkosti původní lokality „U dubu“. Na samotné lokalitě „U dubu“ ve skutečnosti F. Procházka však nikdy nebyl.

⁴ Při pastvě 3. 6. 2001 byla vratička pošlapána, zachovalý zbytek sterilní části listu je uložen v soukromé sbírce.

druh zaznamenan v lese Hradiště nedaleko Vlachova Březí (JIRÁŠEK 1928, JIRÁŠEK in ROHLENA 1928). Tuto lokalitu se však v pozdějších letech nepodařilo ověřit (cf. CHÁN & LUKÁŠ 1968). V době nálezu představovaly shora uvedené lokality jediné dva recentní výskyty druhu pro celou ČR (cf. PŮBAL & PROCHÁZKA 2002). V roce 2003 byla nalezena ještě jedna malá lokalita (ca 150 m J od první výše uvedené lokality, na lesní cestě spolu s *Diphysastrum* sp.), na které rostou pouze dva drobní jedinci. Do konce roku 2005 byly v ČR nalezeny další dvě nové lokality, z toho jedna v Hrubém Jeseníku (HRADÍLEK in HADINEC et al. 2005), druhá opět na Šumavě (STEINBACHOVÁ in HADINEC & LUSTYK 2006). Po dvouletém monitoringu na první uvedené lokalitě je zřejmé, že početnost populace je mnohem vyšší než se původně předpokládalo. Bylo zjištěno, že celkový počet sterilních i fertálních exemplářů dosahuje téměř 1300 kusů (D. Půbal, nepubl.). Podle písemného sdělení † F. Procházky na základě dopisu K. Horna (SRN) je tak lokalita na severním svahu Boubína určitě největším současným výskytem v celé Evropě.

Circaea × intermedia

(-/C4)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1000 m V od kaple ve Včelné, ca 740–825 m n.m.; údolí bezejmenného přítoku Cikánského potoka [22. 7. 2002, roztroušeně, herb. 2002] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 2400 m JJV od kaple ve Včelné, ca 830 m n.m.; vlhký okraj lesní cesty podél Boubínských oborů, JV exp. [6. 7. 1998, roztroušeně, herb. 1998] – CHKO.

V jižní části Čech byl výskyt tohoto druhu zaznamenan ve všech fytochorionech (PLUHAŘ & SLAVÍK in SLAVÍK 1997). Na Šumavě je jeho výskyt častější v Boubínsko-stožecké hornatině i Želnavské hornatině a v některých dalších územích jihovýchodní Šumavy (cf. KOLEKTIV 1995–2004).

Circaea lutetiana

(-/C4)

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 400 m SSZ od odbočky z Trpína na Škarez, 710 m n.m.; listnatý remízek ve svahu J dvora „Borek“, V exp. [3. 7. 2002, do 20 ex., herb. 2002] – CHKO.

Z historických literárních údajů neexistuje žádný, který by se vztahoval přímo na popisované území. Na Šumavě je čarovník pařížský druhem vzácným a je řazen mezi silně ohrožené druhy (sensu PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Jeho historický výskyt je znám pouze z Boubínsko-stožecké hornatiny (Boubínský prales – MORAVEC 1972; Zátoň – PLUHAŘ & SLAVÍK in SLAVÍK 1997; okolí Stožce – KOLEKTIV 1995–2004) a z Královského hvozdu (Černé a Čertovo jezero – PLUHAŘ & SLAVÍK in SLAVÍK 1997).

Coelglossum viride

(C2,§2/C2)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** (PROCHÁZKA & PŮBAL in PROCHÁZKA 2003, PROCHÁZKA & PŮBAL in HADINEC et al. 2003), Procházka, Půbal – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 950 m JJZ od kaple ve Včelné, ca 925 m n.m.; nekosené luční prameniště na SZ svahu vrchu Včelná, v horní části louky v rohu, SZ exp. [23. 6. 2002, 1 ex.] – CHKO.

Centrum rozšíření vemeničku zeleného v jižní části Čech bylo v Šumavsko-novohradském podhůří a na Šumavě. V současné době je jeho výskyt na Šumavě vzácně roztroušený a je omezen jen na fyt. podokresy Šumavské pláně, Javorník a Boubínsko-stožecká hornatina (cf. PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2003). Z Boubínského komplexu a z přechodné zóny do Předšumaví je udáváno celkem několik historických údajů. Pravděpodobně první údaje zaznamenal MORAVEC (1972), který vemeniček udává od Kubovy Hutí, Arnoštky, Šeravy, Buku a od Vimperka. ALBRECHT (1988) zaznamenal tento druh vzácně v NPR Boubínský prales. Na této lokalitě byl druh nálezcem ověřen ještě počátkem 90 let (cf. ALBRECHT 1998). V roce 1995 byl druh opět nalezen u Kubovy Hutí (FALTYS in KOVÁŘIKOVÁ 1998). Na této lokalitě byl výskyt ověřen ještě v roce 2003 (cf. ŠUK in ŠMITÁK 2003). V 90. letech 20. století byl druh zaznamenan na louce J od silnice Horní Vltavice – Polka (ČURN 1998). V roce 2002 byly v komplexu Boubína nalezeny další tři nové lokality (dvě výše uvedené u Včelné pod Boubí-

nem a další u Zátoně – PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2003, PROCHÁZKA 2003). V roce 2005 byl druh nalezen na dvou nových místech Boubínsko-stožecké hornatiny a sice v okolí Arnoštky a Hrabických Lad (D. Půbal, M. Praisler, nepubl.). V současné době se tedy vemeníček zelený vyskytuje v Boubínsko-stožecké hornatině na šesti známých lokalitách (cf. PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2003). Mimo šumavské lokality byl druh v těsné blízkosti popisovaného území také zaznamenán v nejvyšších polohách Volyňského a Prachatického Předšumaví. Z Volyňského Předšumaví je druh od roku 1995 nově udáván z komplexu Mářského vrchu (dvě nepříliš vzdálená místa v osadě Brdo u Štítkova – KUNEŠ in KOLEKTIV 1995–2004; J. Kuneš, ústní sdělení)⁵. Údaj o výskyt druhu v Prachatickém Předšumaví je uveden v hlavním předmětu ochrany v souvislosti s vyhlášením přechodně chráněné plochy „V Jaborku“ nedaleko Švihova u Lažišť (A. Pavlíčko, ústní sdělení).

Consolida regalis

(-/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Kosmo** – 250 m SZ od kaple v Kosmě, 805 m n.m.; okraj pole nedaleko kravína v Kosmě, při levé straně cesty směrem k obci, spolu s *Odontites vernus*, mírná J exp. [11. 7. 2002, do 20 ex., herb. 2002].

V jižní části Čech je druh vzácněji rozšířen téměř po celém území především na půdách bohatších živinami v teplejších polohách mezofytika. Na Šumavě tento druh chybí. JIRÁSEK (1928) druh řadí mezi druhy, které v kraji prachatickém rostou obecně. Ojedinelý výskyt u Kosma tak znamená vůbec první zjištěný výskyt ve čtverci 6949 středoevropské mapovací sítě (cf. SLAVÍK 1986). Současně lokalita ve výšce 805 m pravděpodobně představuje nejvýše položené naleziště v ČR (cf. CHRTKOVÁ in HEJNÝ & SLAVÍK 1988).

Corydalis cava

(-/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Trhonín** – 850 m SV od kaple v Pravětíně, ca 800 m n.m.; pod vtrošenými javory na S úpatí vrchu Na Vrších, S exp. [25. 4. 2004, desítky ex., herb. 2004] (PAVLÍČKO in verb.) – CHKO.

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 500 m SSZ od odbočky z Trpína na Škarez, 715–760 m n.m.; podél cesty a v listnatých remízcích ve svahu, v okolí dvora Borek, V exp. [10. 4. 1999, stovky ex., herb. 1999] (též MORAVEC 1972) – CHKO.

V jižní části Čech je dymnivka dutá charakteristická roztroušeným až vzácným výskytem. Ze Šumavy údaje o jejím výskytu chybějí (SMEJKAL in HEJNÝ & SLAVÍK 1988). V popisovaném území byla zjištěna pouze na dvou vzdálených stanovištích. Populace čítající několik stovek exemplářů v okolí samoty Borek roste v podrostu několika listnatých remízků. Tato lokalita byla známa již Moravcovi, který ji zaznamenal 25. 5. 1957 (cf. MORAVEC 1972). Lokalita byla tedy ověřena po více než 40. letech.

Dactylorhiza fuchsii ssp. *fuchsii*

(C4a,§3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 800 m J od kostela ve Lštění, 855–875 m n.m., ZCHÚ PP „Polední“, rašelinná louka, mírná J exp. [31. 7. 1999, hojně] (též NAUS 1992, ALBRECHT et al. 2003); **Štítkov** – 900 m JZ od betonové skulptury při cestě na Mářský vrch (907 m), ca 820 m n.m.; zarůstající lesní podmáčené louky, mírná JZ exp. [21. 7. 1999, hojně]; **Budilov** – 1000 m V od kóty 907 „Mářský vrch“, 810 m n.m.; lesní louka na S svahu Mářského komplexu, těsně pod zboženištěm, S exp. [16. 7. 2002, desítky]; **Lštění** – 1350 m Z od kostela ve Lštění, 845 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště spolu s *Triglochin palustre* a *Drosera rotundifolia*, 200 m J pod cestou Lštění - Štítkov, JZ exp. [22. 8. 1999, hojně roztroušený, 49°04'02" N, 13°51'71" E], Pavlíčko, Půbal (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994).

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Řepešín** – 900 m Z od kaple v Řepešíně, 715 m n.m.; nekosená louka na S svahu Březového kopce (764,5 m) spolu s *Pyrola minor*, *Platanthera bifolia* a *Epipactis helleborine*, S exp. [5. 8. 2002, desítky ex.] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Pravětín** – 750 m V od kóty 992,9 „Sklářský vrch“, ca 800 m n.m.; podmáčená louka na levém břehu Pravětínského potoka (nedaleko rozbořeného mostu přes Pr. potok), SV exp. [9. 10. 1999, desítky] – CHKO; **Veselka** – 950 m JZ od kóty 926 „Výšina“, 905 m n.m.; dřevinami zarůstající

⁵ Jedno z těchto míst bylo rozhodnutím Okresního úřadu v Prachaticích vyhlášeno v roce 1998 jako přechodně chráněná plocha pod názvem „Schererů louka“ (cf. Chán 1999).

vlhká louka, podmáčený svah, S exp. [17. 6. 1999, desítky] – CHKO; **Veselka** – 950 m JZ od kóty 926 „Výšina“, 905 m n.m.; dřevinami zarůstající vlhká louka, podmáčený svah spolu s *Trollius altissimus*, S exp. [17. 6. 1999, roztroušeně] (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994) – CHKO; **Vyšovatka** – 400 m JJZ od kóty 926 „Výšina“, 905 m n.m.; okraj lesa podél silnice, SV exp. [17. 6. 1999, 1 ex.] – CHKO.

- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka** – 900 m J od samoty „U Petra“, 910 m n.m.; okraj vysazené smrkové mlaziny, V exp. [8. 6. 2002, 2 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 600 m SZ od kóty 905,6 „Černý les“, 800 m n.m.; vlhčí zarůstající louka nad hájenkou „U Maroušků“, S exp. [22. 6. 2002, 1 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 850 m JJV od samoty „Důra“, 897 m n.m.; lem podél lesní cesty v sedle, na okraji smrkové mlaziny spolu s *Pyrola minor* a *Epipactis helleborine* [6. 7. 1998, 2 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 300 m JJV od samoty „Důra“, 900 m n.m.; okraj lesa na SV úbočí vrchu Včelná, SV exp. [11. 7. 1998, 2 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 950 m JJZ od kaple ve Včelné, 900–935 m n.m.; nekosená prameništění louka na SZ svahu vrchu „Včelná“, SZ exp. [23. 6. 2002, roztroušeně po svahu] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 850 m JJV od kaple ve Včelné, 845 m n.m.; zarůstající luční mez na pravé straně bezejmenného přítoku Cikánského potoka, pod štětovanou cestou k hájence „U Maroušků“ spolu s *Listera ovata* a *Dactylorhiza majalis* ssp. *majalis*, SZ exp. [3. 7. 1998, několik ex.], Pavlíčko, Půbal – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 850 m JZ od kaple ve Včelné, 250 m SV od křižovatky „Na Pile“ a 1100 m S kóty 1006,0 „V oboře“, 880 m n.m.; podmáčený okraj lesa těsně nad cestou do Včelné pod Boubínem, SZ exp. [23. 6. 2002, 2 ex.] – CHKO.

V minulosti se tento druh vzácně také vyskytoval i v nižších polohách jižních Čech. Dnes druh s jistotou roste jen na Českomoravské vrchovině, v Novohradských horách, roztroušeně ve vyšších polohách Šumavsko-novohradského podhůří a dosti často na celé Šumavě. Z popisovaného území existují četné údaje o jeho výskytu. PROTIVA (1947, 1949a) jej udává z Mářského vrchu u Bošic. MORAVEC (1965, 1972) udává tento druh z luk mezi Štítkovem a Lštěním a z luk jižně od Lštění. Z okolí Pravětína je druh udáván v Oborovém dokumentu státní ochrany přírody (cf. TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985). V souvislosti s vyhlášením PP „Polední“ jižně od Lštění uvádí tento druh NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). KUČERA (1992) udává druh z oblasti mezi obcí Svatá Maří a Mářským vrchem a z oblasti mezi obcí Štítkov a Mářským vrchem. Z Brda od Štítkova udávají druh také KUNEŠ & PAVLIČKO (1995). KIRSCHNEROVÁ et al. (1994) uvádí druh z lokalit v okolí Lštění a Veselky. CHÁN et al. (1995b) uvádí druh z těsné blízkosti popisovaného území konkrétně z okolí obce Milešice. Z okolí obce Veselka a Milešic druh uvádí také PAVLIČKO in KOLEKTIV (1995–2004).

Dactylorhiza majalis ssp. *majalis*

(C3,§3/C3)

- 37e. Volyňské Předšumaví, (6948b): **Svatá Maří** – 500 m V od kaple v Trhonině, 705 m n.m.; ve spodní části kosené louky před statkem „U Hanzlů“, JV exp. [8. 5. 1998, 3 ex.].
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – samota „Rejty“, 1800 m JJZ od kostela ve Lštění, 820 m n.m.; podmáčený smíšený les Z od „Rejtů“, mírná JZ exp. [10. 5. 1998, 4 ex.]; **Lštění** – samota „Rejty“, 1900 m JJZ od kostela ve Lštění, 815 m n.m.; vrchní část pastviny navazující na podmáčený smíšený les, mírná JZ exp. [23. 5. 1998, 8 ex.]; **Lštění** – 800 m J od kostela ve Lštění, 855–875 m n.m.; mokřadní louka s velmi vzácnou květenou, ZCHÚ PP „Polední“, mírná J exp. [31. 7. 1999, stovky] (též NAUŠ 1992, KIRSCHNEROVÁ et al. 1994, ALBRECHT et al. 2003); **Budilov** – 1000 m V od kóty 907 „Mářský vrch“, 810 m n.m.; lesní louka na S svahu Mářského komplexu, těsně pod zbořeníštěm, S exp. [16. 7. 2002, vzácně]; **Štítkov** – samota „Rejty“, 550 m SZ od samoty, 815 m n.m.; bažinatá, pasená loučka uprostřed listnatého smíšeného lesa, mírná JZ exp. [24. 5. 1998, 36 ex.]; **Svatá Maří** – 600 m SZ od kaple ve Vícemily, 780 m n.m.; kosená louka v horní polovině severního svahu kaňonu potoka Naháč, S exp. [15. 5. 1999, 20 ex.]; **Lštění** – 1350 m Z od kostela ve Lštění, 845 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště spolu s *Triglochin palustre* a *Drosera rotundifolia* 200 m J pod cestou Lštění – Štítkov, JZ exp. [22. 8. 1999, roztroušeně, 49°04'02" N, 13°51'71" E], Pavlíčko, Půbal (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994).
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 1800 m JJV od kostela v Šumavských Hořticích, 700 m n.m.; nepravidelně kosená louka v údolí Cikánského potoka [14. 6. 1998, 1 ex. 49°01'45" N, 13°52'81" E] – CHKO; **Švihov** – 400 m SZ od křížku ve Švihově, 720–755 m n.m.; kosené luční prameniště ve svahu, V exp. [12. 5. 2002, několik stovek, 49°01'10" N, 13°54'18" E].
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Veselka** – 850 m ZJZ od kóty 914 (u poslední chalupy ve Veselce směrem na Boubín), 1200 m SSV od kóty 1044,4 „Kupa“ a 1200 m SSZ od hájenky „Veselka“, 955 m n.m.; podmáčený okraj kosené louky, Z exp. [17. 6. 1999, 2 ex.] – CHKO; **Veselka** – 1000 m ZJZ od kóty 914 (u poslední chalupy ve Veselce směrem na Boubín), 930–945 m n.m.; zmeliorované rašeliniště na Z svahu sedla

mezi kótou 994 a kótou 976, Z exp [25. 3. 2000, do 10 ex.] – CHKO; **Veselka** – 950 m JZ od kóty 926 „Výšina“, 905 m n.m.; dřevinami zarůstající vlhká louka, podmáčený svah spolu s *Trollius altissimus*, S exp. [17. 6. 1999, roztroušeně] (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994) – CHKO; **Pravětín** – 600 m S od kóty 1044,4 „Kupa“, 925–945 m n.m.; rašeliniště na SZ svahu sedla mezi vrchem „Kupa“ (1044,4 m) a kótou 994, SZ exp. [1. 7. 2002, roztroušeně] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1200 m V od kaple ve Včelné, 780 m n.m.; v horní polovině kosené lesní louky před hájenkou „U Maroušků“, S exp. [14. 5. 2000, 1 ex., 49°01'30" N, 13°52'49" E] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 1200 m S od kóty 1014 „Palečkovský vrch“, 925 m n.m.; krátkostébelná pasená louka nedaleko vodojemu nad cestou spolu s *Listera ovata*, SV exp. [1. 6. 2002, několik desítek] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 950 m JJZ od kaple ve Včelné, 900–935 m n.m.; nekosené luční prameniště na SZ svahu vrchu „Včelná“, SZ exp. [23. 6. 2002, roztroušeně po celém svahu] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 850 m JJV od kaple ve Včelné, 845 m n.m.; zarůstající luční mez na pravé straně bezejmenného přítoku Cikánského potoka, pod štetovanou cestou k hájence „U Maroušků“ spolu s *Dactylorhiza fuchsii* ssp. *fuchsii* a *Listera ovata*, SZ exp. [3. 7. 1998, do 10 ex.], Pavlíčko, Půbal – CHKO.

V jižních Čechách byl původně tento taxon rozšířen na stovkách lokalit, ale do současné doby zaznamenal katastrofální ústup. Ze Šumavy je znám roztroušeně ze všech fytoogeografických podokresů. Z popisovaného území jej udává PROTIVA (1947, 1949a) od Lštění a od Nedvídkova. MORAVEC (1965, 1972) udává tento druh z luk v okolí Štítkova, Lštění, Šumavských Hoštic, Vícemil, Pravětína, Veselky a Buku. Z okolí Pravětína, Machova mlýna a Cikánského lesa je druh udáván v Oborovém dokumentu státní ochrany přírody (cf. TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985). PROCHÁZKA (1990) tento druh řadí mezi jeden z nejhojnějších zástupců orchidejí v okrese (mimo jiné také na Vimpersku). V souvislosti s vyhlášením PP „Polední“ jižně od Lštění uvádí tento druh ALBRECHT et al. (2003), NAUŠ (1992) a KIRSCHNEROVÁ et al. (1994), která ho navíc uvádí i z jiných lokalit v okolí Lštění, Dvorců a Veselky. KUČERA (1992) udává druh z oblasti mezi obcí Svatá Maří a Mářským vrchem.

Dactylorhiza sambucina

(C2,§2/C2)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999, CHÁN 1999) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL in PROCHÁZKA 2003, PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 1200 m V od kaple ve Včelné, 780 m n.m.; v horní polovině kosené lesní louky před hájenkou „U Maroušků“, S exp. [14. 5. 1999, 7 ex., 49°01'30" N, 13°52'49" E] – CHKO.

Centrum rozšíření prstnatce bezového v jižní části Čech bylo v minulosti ve vyšších polohách Šumavsko-novohradského podhůří. Na vlastní Šumavě je druh vzácný. Výše uvedené lokality se vztahují pouze k fyt. podokresu Boubínsko-stožecká hornatina. Odtud byl druh zřejmě vůbec poprvé publikován již ČELAKOVSKÝM (1883), a to z okolí Lipky. Další lokalita byla zaznamenána v komplexu Boubína v oblasti Pažení (CHADT in ČELAKOVSKÝ 1890). Další důležité údaje, pravděpodobně doposud nepublikované, z Boubínsko-stožecké hornatiny pocházejí z herbářových sběrů J. Moravce. Ten na konci 40. let sbíral především v komplexu Boubína: Kubova Huť, Pravětín, Korkusova Huť, Veselka, Včelná pod Boubínem, Lipka (J. Moravec, 1947, PR), Kubova Huť (J. Moravec, 1948, PR, MORAVEC 1972). Z roku 1956 pochází další Moravcův údaj z okolí Zátoně (MORAVEC 1972). Dalším floristou, který v roce 1968 ještě stačil zaznamenat tohoto zástupce čeledi Orchidaceae v okolí Kubovy Huti, byl HARTL (1985). Další údaj pochází z okolí Kubovy Huti z roku 1972 (PROCHÁZKA & PŘÍHODA in PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Od Horní Vltavice existuje herbářový doklad (leg. J. Sofron, 1972, PL in PROCHÁZKA & ŠTECH 2002)⁶. PROCHÁZKA (1990) uvádí, že se druh u Kubovy Huti ještě vyskytuje. Mimo tyto šumavské lokality byl druh z území také historicky znám z přilehajícího Předšumaví a to z okolí Švihova u Lažišť (JIRÁŠEK 1928, JIRÁŠEK in ROHLENA 1928) a od Vimperka (HAMPL in ROHLENA 1926). Vzhledem k tomu, že se do současné doby nepodařilo ověřit ani jednu z výše uvedených šumavských historických lokalit, představují tak výše uvedené tři lokality jediné aktuální výskyty v Boubínsko-stožecké hornatině (cf. PROCHÁZKA & PŮBAL in HADINEC et al. 2003).

⁶ Přesné znění lokalizace by mělo být v záznamech u † F. Procházky (SOFRON 1997).

Daphne mezereum

(C4a/C4)

V jižní části Čech se lýkovec jedovatý vyskytuje na většině území. Na Šumavě se roztroušeně vyskytuje ve všech fyt. podokresech, s výjimkou nevelkého území nejvyšších poloh centrální části Šumavských plání. Z přehledu historických údajů (cf. DOMIN 1927, PROTIVA 1947, MORAVEC 1972, TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1958, KUČERA 1992, SKALICKÝ in KOLEKTIV 1995–2004) vyplývá, že jde o druh, který byl v popisovaném území běžný. V současné době se zde vyskytuje roztroušeně, zejména pak v listnatých remízích v okolí samoty „Rejty“ a na svazích údolí a podél Cikánského potoka, kde je také registrován vzácně bíle kvetoucí jedinec (D. Půbal, nepubl.).

Diphasiastrum alpinum

(C3,§2/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 600 m V od kostela v obci, ca 800 m n.m.; na staré lesní cestě, Z exp [31. 7. 2002, jediná drobná rostlinka, od roku 2003 již nenalezena, rev. A. Pavlíčko].

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1650 m JJZ od kaple ve Včelně, 930 m n.m.; bývalý zemník (300 m²) v lesním porostu přetnutý průsekem na vrch Poušť, SZ exp. [27. 2. 2000, vzácně] (též PAVLIČKO & PROCHÁZKA 1998, PROCHÁZKA 1998a) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL & PROCHÁZKA 2002) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL in HADINEC et al. 2004) – CHKO.

Historické rozšíření plavuníku alpského v jižní části Čech bylo soustředěno pouze v oblasti Šumavy a Novohradských hor. Na Šumavě je druh omezen na severozápadní část pohoří, především na fyt. podokresy Královský hvozď a Šumavské pláně. Velmi vzácně se druh vyskytuje také v Boubínsko-stožecké hornatině a v Trojmezenské hornatině (cf. PROCHÁZKA 1998a). Jediný historický údaj o výskytu plavuníku alpského z okolní oblasti studovaného území uveřejnil ČELAKOVSKÝ (1883), a to z obtížně lokalizovatelné lokality „Boubínské Boudy u Vimperka“. Další výskyt druhu v popisovaném území, a zároveň i v celé Boubínsko-stožecké hornatině, byl potvrzen až po více než 100 letech a to na lokalitě u Včelně pod Boubínem (HORN in PAVLIČKO & PROCHÁZKA 1998). V poslední době byl druh v Boubínsko-stožecké hornatině zaznamenán u Kubovi Huti (PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Poslední dvě shora uvedené lokality v Boubínsko-stožecké hornatině tak rozhojňují známá místa výskytu druhu na severní straně Boubína, navíc jsou významné i tím, že se jedná o první výskyty ve čtverci 6948 střeoevropské mapovací sítě. V průběhu roku 2005 byly na lesních skládkách západního svahu Boubína, již mimo zpracovávané území, nalezeny další nové lokality (D. Půbal, nepubl.). Nález nedaleko Šumavských Hoštic je významný také tím, že pravděpodobně představuje první údaj o výskytu druhu v Šumavsko-novohradském podhůří.

Diphasiastrum complanatum

(C3,§3/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Pravětín** – 300 m S od kóty 928,2 „Na vršcích“, 895 m n.m.; v rozvolněné smrkové mlazině, v blízkosti lesní cesty s *Pyrola chlorantha*, SZ exp. [24. 10. 1999, plocha ca 50 cm², 49°02'33" N, 13°49'13" E, rev. A. Pavlíčko] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL in HADINEC et al. 2004) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1650 m JJZ od kaple ve Včelně, 930 m n.m.; bývalý zemník (300 m²) v lesním porostu přetnutý průsekem na vrch Poušť, SZ exp. [27. 2. 2000, roztroušeně] (též CHÁN et al. 1995a) – CHKO.

V minulosti se plavuník zploštělý v jižní části Čech vyskytoval roztroušeně a do současné doby značně ustoupil. Na Šumavě se v současné době vyskytuje velmi vzácně. Také v popisovaném území byl druh celkem zaznamenán pouze na několika historických lokalitách. MORAVEC (1963, 1972) uvádí lokalitu u Včelně pod Boubínem, která však i přes intenzivní pátrání nebyla do současné doby ověřena. PROCHÁZKA (1990) uvádí hojnější výskyt z blíže neurčeného širšího okolí Vimperka. Nově byl druh nalezen v roce 1995 na lokalitě u Včelně pod Boubínem, spolu s *Diphasiastrum issleri* a *Diphasiastrum tristachyum* (VONDRÁK in CHÁN et al. 1995a). Tato lokalita se zde vyskytuje i v současné době (viz třetí lokalita). Prv-

ní nově nalezená lokalita se nachází u Pravětína v přechodné zóně mezi Šumavou a Předšumavím, další dvě lokality představují dva aktuální výskyty druhu na severním svahu Boubína.

Diphasiastrum issleri

(C2,§2/C1)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1650 m JJZ od kaple ve Včelné, 930 m n.m.; bývalý zemník (300 m²) v lesním porostu přetnutý průsekem na vrch Poušť (zvláště chráněné území přírody), SZ exp. [27. 2. 2000, vzácně] (též CHÁN et al. 1995) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Včelná pod Boubínem** (PŮBAL in HADINEC et al. 2004) – CHKO.⁷ V jižní části Čech má druh podobné rozšíření jako *Diphasiastrum alpinum*. Podobně jako ostatní druhy rodu *Diphasiastrum* se vyskytuje na Šumavě roztroušeně, v závislosti na vzniku podmínek, které jsou rozhodující pro etablování nových jedinců. Historicky byl druh zaznamenán od Včelné pod Boubínem (VONDRÁK in CHÁN et al. 1995a). Tato lokalita se zde vyskytuje i v současné době (viz první lokalita). Další nejbližší historický nález pochází z oblasti mezi Boubínem a Vimperkem (DOMIN 1937). Nejnověji byl druh nalezen již mimo popisované území na sjezdovce u Kubovi Huti (PAVLÍČKO & HORN in PROCHÁZKA & ŠTECH 2002).

Doronicum austriacum

(C4a,§3/C4)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 950 m VJV od kaple v obci, 800 m n.m.; pravý břeh bezejmenného přítoku Cikánského potoka, SV exp. [30. 6. 2004, 5 ex.] – CHKO.

Těžiště rozšíření kamzičnicku rakouského na území jižní části Čech je na Šumavě a v Novohradských horách. V květeně Šumavy představuje zástupce alpského migranta a v celé horské části (mimo fyt. podokres Javorník) roste poměrně často, odtud proniká údolními až do nižších poloh jižní části Čech. V popisovaném území byl druh zaznamenán pouze na jediné lokalitě u Včelné pod Boubínem, jde o první výskyt ve čtverci 6949 středoevropské mapovací sítě. V tomto čtverci nebyl dosud znám žádný recentní ani historický výskyt tohoto druhu (SLAVÍK & ŠTĚPÁNKOVÁ 2004). Dá se předpokládat, že se druh mimo zmíněný čtverec středoevropské mapovací sítě roztroušeně vyskytuje i podél ostatních toků, a to ve vyšších polohách zejména pak podél Boubínského a Pravětinského potoka. To také potvrzují historické nálezy (MORAVEC 1972, PIECHOVÁ 1980, KUČERA 1992, SKALICKÝ in KOLEKTIV 1995–2004).

Drosera rotundifolia

(C3,§2/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 1350 m Z od kostela ve Lštění, 845 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště spolu s *Triglochin palustre*, 200 m J pod cestou Lštění – Štítkov, JZ exp. [22. 8. 1999, roztroušeně, 49°04'02" N, 13°51'71" E], Pavlíčko, Půbal (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994).

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Pravětín** – 2900 m J od kaple v Pravětíně, 925–945 m n.m.; rašeliniště na SZ svahu sedla mezi vrchem „Kupa“ (1044,4 m) a kótou 994, SZ exp. [3. 6. 2000, roztroušeně po celém rašeliništi] – CHKO.

V jižní části Čech se rosnatka okrouhlostá dosud vyskytuje především na Šumavě, kde se v současné době vyskytují nejpočetnější a nejvitálnější populace v celé České republice (PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Z historických údajů vyplývá, že se druh na popisovaném území vyskytoval podstatně častěji než v současné době. PROTIVA (1947) uvádí rosnatku z vlhkého rašelinného pastviště pod Mářským vrchem. Na loukách jižně od Lštění uvádí druh MORAVEC (1965, 1972). Další historické údaje pocházejí z okolí Pravětína, od Machova mlýna a z rašelinných luk západně od Cikánského lesa u Včelné pod Boubínem (TASEVÁ in KOLEKTIV 1985). Z malé rašeliništní enklávy uprostřed pastvin nedaleko Lštění uvádí druh

⁷ I přesto že je v citovaném periodiku uveden údaj o determinaci druhu † F. Procházkou ze dne 7. 7. 2002, jde o spornou lokalitu, neboť dne 3. 8. 2002 byla také navštívena K. Hornem, který tento druh determinoval jako *Diphasiastrum alpinum*.

KIRSCHNEROVÁ et al. (1994). Z oblasti mezi Štítkovem a Mářským vrchem je rosatka udávána KUČEROU (1992). V důsledku velkoplošných melioračních akcí, provedených v oblasti Šumavskohošticka v 70. a 80. letech minulého století, které měly negativní vliv na většinu zdejších mokřadních rostlin, byla rosatka nalezena a ověřena pouze na dvou vzdálených lokalitách.

Epipactis atrorubens

(C3,§3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Radhostice** – 850 m SZ od kaple v Radhosticích, 710 m n.m.; zalesněný vápencový pahorek [10. 8. 2000, roztroušeně].

Druh má charakter obligátního kalcifytu. Vzhledem k tomu, že se v šumavské části popisovaného území nevyskytuje žádné přirozené naleziště vápence, tento druh zde přirozeně neroste. V minulosti se na mimošumavské části popisovaného území prováděla těžba vápence pouze nedaleko obce Vicemile ve Volyňském Předšumaví. Zde byl krušík tmavočervený v dřívějších letech také zaznamenán (A. Pavlíčko, ústní sdělení). Uvedená lokalita, představující malou polozalesněnou vápencovou čočku nedaleko hranice fyt. podokresu Čkyňské vápence, je v současné době jedinou dosud zaznamenanou lokalitou v blízkosti zájmového území.

Epipactis helleborine ssp. *helleborine*

(C4a/-)

Druh se na celé Šumavě i v Předšumaví vyskytuje roztroušeně, místy až hojně, zrovna tak se vyskytuje v popisovaném území. Většinou zde roste na přirozených stanovištích (světlé lesy, okraje lesů, louky a pastviny), ale hojně také na zruderalizovaných plochách (silniční příkopy). Druh je poměrně konkurenčně silný a jeho výskyt se nezdá být ohrožen.

Epipactis palustris

(C2,§2/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 800 m J od kostela ve Lštění, 855–875 m n.m.; mokřadní louka s velmi vzácnou květenou, ZCHÚ PP „Polední“, mírná J exp. [31. 7. 1999, desítky] (též PROCHÁZKA 1990, NAUŠ 1992, ALBRECHT et al. 2003).

V minulosti byl druh v jižní části Čech dosti hojný na lučních prameništích a na slatinných loukách. V současné době se zde druh vyskytuje jen vzácně. Na Šumavě je v současnosti druh registrován pouze na třech lokalitách. V popisovaném území byla ověřena pouze jediná známá lokalita u Lštění (cf. PROCHÁZKA 1990, NAUŠ 1992, KOVÁŘIKOVÁ 1998, ALBRECHT et al. 2003). Je s podivem, že druh na této lokalitě nezaznamenal už MORAVEC (1965, 1972), který na konci 50. let minulého století prováděl výzkum vegetačních poměrů lučních společenstev. Jiný pravděpodobný výskyt jednoho nekvetoucího exempláře byl zaregistrován na prameništní louce nedaleko mostu mezi Bukem a Svatou Maří (L. Kirschnerová, ústní sdělení). V současné době je lokalita odvodněna. Další lokalita v blízkosti popisovaného území se nacházela u Libotyně, byla však také zničena odvodněním (cf. PROCHÁZKA 1990, KOVÁŘIKOVÁ 1998).

Gentianella praecox ssp. *bohemica*

(C1,§1/C1)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 670 m ZSZ od kostela ve Lštění, 880 m n.m.; okraj kosené loučky na vršku, J exp. [6. 9. 1998, vzácně, 49°04'16,8" N; 13°52'16,4" E] (též PAVLIČKO 1998, BRABEC 2005); **Lštění** – 30 m před kostelem sv. Vojtěcha ve Lštění, 885–890 m n.m.; pastvina na mezi pod kaplí, SV exp. [6. 9. 1998, 14 ex. 49°04'08,0" N; 13°52'45,9" E] (též HARTL 1985, PAVLIČKO 1998, BRABEC 2005).

Druh v minulosti hojný především na obecních pastvinách, krátkostébelných loukách, ladech apod. V jižní části Čech byl druh v minulosti znám ze stovek lokalit. V současné době se bohatší populace udržely jen v Šumavsko-novohradském podhůří a vzácně i na Šumavě. Ze Šumavy je druh v současnosti znám pouze z devíti lokalit ve fyt. podkresech Šumavské pláně, Javorník a Boubínsko-stožecká hornatin (BRABEC 2005). Na popisovaném území byl druh historicky uváděn z několika míst a pod rozličnými názvy (např. *Gentiana carpatica*

Wettst, *Gentiana germanica* ssp. *eugermanica* Br.-Bl. a *Gentiana austriaca* A. et J. Kerner)⁸. JIRÁŠEK (1928) uvádí pro druh povšechný údaj „v kraji prachatickém obecně“. PROTIVA (1947, 1949b) u taxonu uvádí, že je v kraji dosti rozšířený (lokálně velmi hojný) na pastvinách, drahách a vřesovištích (vyhýbá se J svahům). Konkrétně pak z popisovaného území uvádí vřesovinu S od Včelné pod Boubínem. MORAVEC (1965) udává druh z luk v údolí potoka Naháč JZ od Trhonína. Další Moravcův záznam o druhu *Gentiana polymorpha* Wettst. se vztahuje k loukám a pastvinám JZ od Buku (MORAVEC 1972). Zde byl druh nalezen dne 27. 6. 1956 a vzhledem k době pozorování je otázka, jestli se nález spíše netýká dnes již vyhynulého taxonu *Gentianella praecox* ssp. *praecox*. Další údaj o výskytu druhu (s poznámkou not. Braunová) zaznamenal HARTL (1985) z obce Lštění. Další údaj o výskytu druhu *Gentianella bohemica* ze sušší svahové louky („draha“) u Pravětína v základním krajině celku 4 – Vimperko pochází od Tasevové (TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985). Lokalitu u Pravětína uvádí také PROCHÁZKA (1990). Dalším zdrojem historických informací o výskytu druhu na popisovaném území poskytuje práce Pavlíčka (PAVLÍČKO 1998). Autor zde uvádí lokality od Trhonína, Pravětína a od Lštění. Výsledky sledování populací druhu v obci a v okolí obce Lštění v poslední době uveřejnil BRABEC (2005). Jiná historická lokalita se nacházela na okraji louky pod božími muky u sportovního hřiště v Šumavských Hošticích zjištěná v roce 1950 (K. Půbalová, ústní sdělení). Kromě výše uvedených lokalit nebyl druh i přes intenzivní pátrání na jiném místě v popisovaném území nalezen.

Gymnadenia conopsea ssp. *conopsea*

(C3,§3/C1)

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 1800 m JJV od kostela v Šumavských Hošticích, 700 m n.m.; nepravidelně kosená louka v údolí Cikánského potoka [14. 6. 1998, 17 ex., 49°01'45" N; 13°52'81" E] (CHÁN 1999) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 550 m JZ od kaple ve Včelné, 903 m n.m.; luční mez na horním okraji kosené louky spolu s *Dactylorhiza sambucina*, pod lesní cestou, SZ exp. [23. 6. 2002, 15 ex. 49°01'9,66" N; 13°51'16,23" E] – CHKO.

V současné době je největší koncentrace lokalit tohoto druhu v jižní části Čech soustředěna ve vyšších polohách Předšumaví a na Šumavě, jde však o lokality, které jsou většinou ve své existenci silně ohroženy. V popisovaném území byl druh historicky znám z více lokalit. Nekonkrétní údaj o výskytu druhu u Vimperka pochází od Hampla (HAMPL in ROHLENA 1926). Pravděpodobně první konkrétní údaj z území uvádí a herbářově dokladuje PROTIVA (1947, 1949a) z rašelinné louky u Svaté Maří směrem k Mářskému vrchu. MORAVEC (1965) uvádí lokality z luk v okolí Štítkova, Lštění, Buku a dvora „Borek“ u Chlístova. Navíc si do svých floristických údajů zaznamenal další lokality z pastvin pod samotou Brdo u Včelné pod Boubínem a z louky u Pravětína (MORAVEC 1972). Lokalitu nedaleko Milešic pod Boubínem nalezla Braunová (BRAUNOVÁ in HOUFEK 1968). Další historická lokalita se nacházela na svahové rašelinné louce nad Machovým mlýnem (TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985). PROCHÁZKA (1990) uvádí, že se druh doposud vyskytuje u Lštění. NAUŠ (1992) zaznamenal tento taxon v PP „Polední“ jižně od Lštění. Aktuální výskyt na popisovaném území byl zaznamenán pouze na dvou lokalitách. K první uvedené lokalitě se vztahuje údaj v práci CHÁN (1999) „Šumavské Hoštice“. V současné době Správa NP a CHKO Šumava připravuje k vyhlášení PR „Radost“ nedaleko Klášterce u Vimperka. Při průzkumu této lokality, která je však mimo popisované území, byly v roce 2002 objeveny nové lokality druhu pro Boubínsko-stožeckou hornatinu (P. Hubený, nepubl.).

⁸ Hořec rakouský, stejně tak jako hořec karpatský a hořec německý, nikdy v jihozápadních Čechách nerostl a jde o záměnu s hořečkem mnohotvarým českým (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) (PROCHÁZKA 1990).

Hieracium aurantiacum

(C3/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 30 m J od zastávky v Šumavských Hošticích, 815 m n.m.; kosená travnatá loučka na úpatí svahu, mírná S exp.; [16. 7. 1998, 10 ex., 49°02'46" N; 13°52'00" E] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 450 m S od kaple ve Včelné, 850 m n.m.; pastvina, při úpatí svahu, S exp. [25. 7. 2000, roztroušeně] – CHKO.

Původní výskyt jestřábníku oranžového v jižní části Čech je snad jen v oblasti Šumavských plání. V popisovaném území byl zatím nalezen pouze na dvou lokalitách.

Huperzia selago

(C3,§3/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Bošice** – Mářský vrch (895 m n. m.), ZCHÚ PP „Mářský vrch“; mezi balvany kamenného moře, S exp. [27. 12. 1998, několik trsů] (též MORAVEC 1963, PIECHOVÁ 1980, PROCHÁZKA 1990, KUČERA 1992, ALBRECHT et al. 2003); **Svatá Maří** – 450 m S od kaple ve Vícemily, 725 m n.m.; dno kašonu potoka Naháč, po levé straně cesty ve směru proudu potoka [15. 5. 1999, několik trsů] (též PIECHOVÁ 1980).

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka** – 1150 m JV od Veselky, ca 800 m n.m.; stará nepoužívaná lesní cesta, asi 100 m nad Cikánským potokem, JV exp. [27. 12. 1998, 1 trs] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 700 m SSZ od kaple ve Včelné, 820 m n.m.; při okraji staré lesní cesty v borovém lese, ca 150 m nad Cikánským potokem, SZ exp. [3. 7. 1998, 1 trs], Pavlíčko, Půbal – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 1500 m JJZ od kaple ve Včelné, 1006 m n.m.; skalnatý vrch S dílčího vrchu „V oboře“ (1006,9 m) [29. 8. 1999, několik trsů] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 1650 m JJZ od kaple ve Včelné, 930 m n.m.; bývalý zemník (300 m²) v lesním porostu přetnutý průsekem na vrch Poušť, SZ exp. [27. 2. 2000, roztroušeně v celé ploše] (též CHÁN et al. 1995) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 200 m J od kóty 1057 „Včelenský vrch“, 1040 m n.m.; na okraji lesní cesty, Z exp. [9. 11. 2003, rozptýleně na ploše 10 m²] – CHKO.

Centrum rozšíření vrance jedlového v jižní části Čech je na Šumavě a v Novohradských horách. Na Šumavě je poměrně častý především v severozápadní části pohoří. V předšumavské části popisovaného území byl druh ověřen na mikroklimaticky a edaficky vhodných stanovištích Mářského vrchu a v hlubokém údolí potoka Naháč. Mnohem častěji se vyskytuje v oblasti Boubínského komplexu.

Iris sibirica

(C3,§2/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 800 m J od kostela ve Lštění, 855–875 m n.m.; mokřadní louka s velmi vzácnou květenou, ZCHÚ PP „Polední“, mírná J exp. [31. 7. 1999, několik trsů] (též NAUŠ 1992, KIRSCHNEROVÁ et al. 1994, ALBRECHT et al. 2003).

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 1200 m JZ od křížku ve Švihově, 725 m n.m.; podmáčená nepravidelně kosená louka, na pravé straně cesty od dvora „Borek“, V exp. [3. 7. 2002, dva mohutné trsy, 49°01'34" N, 13°53'95" E] (též CHÁN in PIECHOVÁ 1980) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Řepešín** – 1200 m Z od kaple v Řepešíně, 750 m n.m.; mokřiny na S svahu Březového kopce, S exp. [6. 8. 2002, jeden trs] – CHKO.

Kosatec sibiřský byl v minulosti rozšířen téměř po celém území jižní části Čech. Na Šumavě roste v nižších polohách, přičemž největší koncentrace lokalit je soustředěna v Hornovltavské kotlině. Z historických údajů uvádí PIECHOVÁ (1980) lokality u Pravětínského potoka a u dvora „Borek“ nedaleko Chlístova. NAUŠ (1992) zaznamenal druh v PP „Polední“ u Lštění. Stejnou lokalitu dále uvádí KIRSCHNEROVÁ et al. (1994) a ALBRECHT et al. (2003). Na tuto lokalitu byl však kosatec sibiřský spolu s jinými druhy introdukován z odvodňovaných a rekultivovaných ploch v okrese (cf. ALBRECHT et al. 2003).

Isolepis setacea

(C3/C2)

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Řepešín** („U Hamru“) – 1050 m SZ od kaple v Řepešíně, 655 m n.m.; svahová pramenišní louka s narušeným půdním krytem, SZ exp. [5. 8. 2002, roztroušeně, herb. 2002] – CHKO.

V jižní části Čech roste bezosetka štětinovitá hojněji v Horažďovické pahorkatině, v Třeboňské a Budějovické pánvi, Šumavsko-novohradském podhůří a Votické pahorkatině. Na Šumavě byl druh zaznamenán v nižších polohách Královského hvozdu, Šumavských pláních, Boubínsko-stožecké hornatiny, Hornovltavské kotliny a na Javorníku, jinak ve vyšších polo-

hách chybí. Z popisovaného území druh uvádí pouze PIECHOVÁ (1980) z obce Svatá Maří, od rybníčku v Šumavských Hošticích a z cesty podél Šumavského potoka jihovýchodně od Šumavských Hoštic.

Juniperus communis ssp. *communis*

(C3/C3)

Jalovec obecný je průkopnickou rostlinou při zarůstání pastvin. Na území jižní části Čech se vyskytuje roztroušeně téměř po celém území. Na Šumavě je druh snad původní jen v karech, ostatní dřívě častější výskyty se vztahují na druhotné šumavské pastviny (PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). V popisovaném území se roztroušeně vyskytuje především v borových leších, např. SZ od Šumavských Hoštic, v okolí Švihova, Žárovne nebo Svaté Maří. Typické pastviny s porosty jalovce se na popisovaném území nevyskytují. Druh nesnáší zástin a po zastínění rychle odumírá, je tedy ohrožen postupující sukcesí a úmyslným zalesňováním.

Knautia dipsacifolia

(C4a/-)

Významný alpský migrant v květeně Šumavy (SKALICKÝ 1998) je rozšířen ve všech fyt. podokresech Šumavy. V popisovaném území se roztroušeně vyskytuje podél vodních toků, na okrajích lesů a na lesních světlinách, ponejvíce ve vyšších polohách v okolí Lštění, Včelné pod Boubínem, Veselky a Pravětína.

Lathraea squamaria ssp. *squamaria*

(-/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Vyšovatka** – 600 m SSZ od středu obce Vyšovatka, 740–800 m n.m.; podél bezejmenného přítoku potoka Naháč, S exp. [25. 4. 2004, desítky] – CHKO.

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Vyšovatka** – 650 m SV od kóty 925,8 „Výšina“, 865 m n.m.; smíšený remíz v polích s výchozem erlanu, [25. 4. 2004, několik ex.] – CHKO.

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 400 m SZ od odbočky z Trpína na Škarez, 720 m n.m.; v listnatých remízích ve svahu, spolu s velmi hojnou *Corydalis cava*, V exp. [17. 4. 1999, několik ex.] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1400 m V od kaple ve Včelné, 770 m n.m.; vlevo od příjezdové cesty k hájence „U Maroušků“, S exp. [2. 5. 2004, do 20 ex., 49°01'28" N, 13°52'69" E] – CHKO.

Na území jižní části Čech je druh rozšířen téměř po celém území. Na Šumavě vystupuje až do 1000 m n.m. u Kubovy Huti. Celkově je však na Šumavě vzácným druhem a vyskytuje se pouze ve fyt. podokresech Královský Hvozd, Boubínsko-stožecká hornatina a Želnavská hornatina (PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999). Nejblíže popisovanému území byl druh vzácně zaznamenán na úpatí Boubína nad železniční zastávkou Zátoň (DOMIN 1927). Přímou z popisovaného území nebyl zjištěn žádný historický záznam a zatím byl nalezen pouze na čtyřech výše uvedených lokalitách.

Leucojum vernum

(C3,§3/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Buk/Svatá Maří** – 950 m SV od kaple ve Vícemilech, 765 m n.m.; na břehu bezejmenného přítoku potoka Naháč, spolu s jedním trsem *Primula elatior*, JZ exp. [12. 4. 2004, 10 trsů, 49°03'36" N, 13°50'89" E].

V minulosti byla bledule jarní v jižní části Čech zaznamenána ve většině fytochorionů. Na konci 90. let minulého století byl druh registrován v Šumavsko-novohradském podhůří, Budějovické a Třeboňské pánvi, Jihočeské pahorkatině, Středním Povltaví a na Českomoravské vrchovině. PROCHÁZKA (1990) uvádí, že se vzácně vyskytuje v nižších polohách Prachatického okresu (např. při Melhutce mezi Mičovicemi a Třebanicemi). Z popisovaného území nebyl zjištěn žádný historický záznam, který by vyskyt dokládal.

Lilium bulbiferum

(C2,§2/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 450 m Z od kostela v Šumavských Hošticích, 822 m n.m.; mez nad loukou nedaleko kapličky, u fotbalového hřiště, J exp. [3. 7. 1998, 1 ex.], Pavlíčko, Půbal – CHKO.

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 600 m Z od kostele ve Lštění, 70 m J od křížku při cestě ze Lštění – Štítkov, 875 m n.m.; travnatá mez, S exp. [6. 9. 1998, 10 ex., 49°04'17" N, 13°52'31" E]; **Lštění** – 800 m JZ od kostele ve Lštění, 880 m n. m.; podél okraje lesa „Pláň“, J exp. [6. 9. 1998, do 30 ex., 49°03'91" N, 13°52'22" E]; **Lštění/Radhostice** – 900 m ZSZ od kostela ve Lštění, 885 m n.m.; okraj lesa, J exp. [5. 7. 2002, 1 kvetoucí a 3 nekvetoucí ex., 49°04'29" N, 13°52'08" E]; **Budilov** – 1450 m SZ od kostela ve Lštění, 810 m n.m.; lesní louka na S svazích Mářského komplexu, těsně pod zbožením, S exp. [16. 7. 2002, ca 30 nekvetoucích ex.]; **Lštění/Štítkov** – 1650 m Z od kostela ve Lštění, 860 m n.m.; okraj lesa při cestě Lštění – Štítkov, J exp. [26. 7. 2002, ca 20 nekvetoucích ex.].

Lilie cibulkonosná se v jižní části Čech vyskytuje vzácně až roztroušeně především v celém Šumavsko-novohradském podhůří, v Novohradských horách a na Šumavě, kde je druh registrován z roztroušených lokalit po celém území. Z popisovaného území je druh historicky udáván od Pravětína (SKALICKÝ in PIECHOVÁ 1980) a z PP „Polední“ u Lštění, kde jej udává NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). Ve studovaném území byl druh nově nalezen pouze v Předšumaví, a to především v komplexu Mářského vrchu.

Lilium martagon

(C4a,§3/C4)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 350 m SV od kóty 905,6 „Černý les“ a 500 m J od mostu přes Cikánský potok, 780–900 m n.m.; květnatá bučina na SV až JV úbočí Černého lesa, SV exp. [6. 7. 1998, desítky, 49°01'07" N, 13°53'21" E] (též PAVLIČKO in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7049a): **Řepešín** – ca 1000 m ZSZ od kóty 829,8 „Krejčovický vrch“ u Milešic, 775 m n.m.; listnatý okraj lesa při silnici, SV exp. [4. 7. 2004, ca 40 ex.] – CHKO.

Lilie zlatohlávek je v jižní části Čech roztroušeně rozšířena téměř po celém území. Na české Šumavě se vyskytuje roztroušeně po celém území mimo nejvyšší polohy, vesměs v málo početných populacích. Jednoznačně nejstarší údaj o možném výskytu tohoto druhu na Boubíně pochází od rožmberského lékaře Jana Matioliho. Ten v roce 1581 navštívil Vimperk také za účelem „...Boubín spatřiti a někderé (!) koření vyhledati...“ dále uvádí „...bedlivě sem šetřil, zvláště maje zprávu o jednom koření i bylině martagon jménem, neb o tom koření, že jest vpravdě, se našel jeden turecký doktor, ten jest za jistý jej dostal, ale aby tu měli tak ty byliny býti než pod horami a to na lukách, v hoydlích, kdež tam dnes, dá-li Pán Buoh, sjeđu a tak ve jméno Boží vyšetřím tu bylinu, neb toliko do s. Jana svou moc provozuje“. Tento zápis je zároveň nejstarším písemným svědectvím o výstupu na Boubín (JOHN 1979). Z lokality nedaleké popisovanému území udává druh MORAVEC (1972) ze stráně jihovýchodně od obce Kratušín. Z okolí obce Milešice udává druh CHÁN et al. (1995b). Další historický údaj pochází SSV od obce Pravětín (TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985). Poslední údaj o výskytu druhu byl zaznamenán v bučině v Cikánském údolí (PAVLIČKO in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999). V popisovaném území byl druh nalezen a ověřen pouze na dvou lokalitách v Boubínsko-stožecké hornatině. Nejbližší početnější lokality se nacházejí na jihozápadním úpatí Boubína v okolí Zátone a Horní Vltavice.

Listera cordata

(C1,§1/C1)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Buk** (PÚBAL in PROCHÁZKA 2003, PÚBAL in HADINEC et al. 2004) – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7048b): **Horní Vltavice** – ca 800 m Z od hráze Boubínského jezírka (NPR „Boubínský prales“), 1105 m n.m.; na břehu lesního potůčku v porostu *Luzula sylvatica* nad oplocenou částí rezervace, V exp. [21. 6. 2005, několik desítek sterilních a fertálních ex., 48°58'34,12" N; 13°48'28,02" E] (též ČELAKOVSKÝ 1883, DOMIN 1927, BLAŽKOVÁ & VOKOUN in KOLEKTIV 1966, VANĚČEK 1967, ALBRECHT 1988, ALBRECHT et al. 2003, KOLEKTIV 1995–2004) – CHKO.

V jižní části Čech je druh souvisleji rozšířen v šumavském oreofytiku, velice vzácně je druh registrován také z Novohradských hor. Veškeré historické údaje z popisovaného území se vztahují na vlastní masiv Boubína (cf. ČELAKOVSKÝ 1883; DOMIN 1927; BLAŽKOVÁ & VOKOUN in KOLEKTIV 1966; VANĚČEK 1967; ALBRECHT 1988; ALBRECHT et al. 2003; KOLEKTIV 1995–2004). Údaj o Boubínském pralesi s otazníkem uvádí též PROCHÁZKA (1990). Na počátku 90.

let minulého století byl druh nově zjištěn na severozápadním úpatí Boubína u Arnoštky (ALBRECHT 1998). První uvedená lokalita, z hlediska ČR naprosto výjimečná co do ekologických, tak i do fytoocenologických podmínek, představovala v době objevení první nález z fyt. podokresu Volyňské Předšumaví (cf. PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2004). V pozdějších letech se však již tuto lokalitu nepodařilo ověřit. Druhá z uvedených lokalit doplňuje historické údaje o výskytu druhu v NPR Boubínský prales.

Listera ovata

(C4a/C3)

- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – samota „Rejty“, 1800 m JJZ od kostela ve Lštění, 820 m n.m.; podmáčený smíšený les Z od „Rejtů“, mírná JZ exp. [10. 5. 1998, roztroušeně]; **Budilov** – 1450 m SZ od kostela ve Lštění, 810 m n.m.; lesní louka na S svazích Mářského komplexu, těsně pod zboženištěm, S exp. [16. 7. 2002, roztroušeně]; **Lštění** – 800 m J od kostela ve Lštění, 855–875 m n.m.; mokřadní louka s velmi vzácnou květinou, ZCHÚ PP „Polední“, mírná J exp. [31. 7. 1999, několik trsů] (též NAUŠ 1992, ALBRECHT et al. 2003).
- 37f. Volyňské Předšumaví, (6948b): **Svatá Maří** – 500 m V od kaple v Trhoníně, 705–715 m n.m.; na kosené louce před statkem „U Hanzlů“, JV exp. [8. 5. 1998, roztroušeně].
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Vyšovatka** – 750 m SSZ od středu obce, 750–765 m n.m.; nekosená louka ve stráni uvnitř lesa, SV exp. [15. 8. 1999, roztroušeně] (též MORAVEC 1972).
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 1800 m JJV od kostela v Šumavských Hošticích, 700 m n.m.; nepravidelně kosená louka v údolí Cikánského potoka [14. 6. 1998, 6 ex., 49°01'45" N, 13°52'81" E] – CHKO.
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka** – 800 m Z od samoty „Brdo“, 910 m n.m.; okraj vysazené smrkové mlaziny, V exp. [8. 6. 2002, do 10 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 1200 m S od kóty 1014 „Palečkovský vrch“, 925 m n.m.; krátkostébelná pasená louka nedaleko vodojemu nad cestou spolu s hojnou *Dactylorhiza majalis* ssp. *majalis*, SV exp. [1. 6. 2002, do 20 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 950 m JJZ od kaple ve Včelné, 900–935 m n.m.; nekosené luční prameniště na SZ svahu vrchu „Včelná“, SZ exp. [23. 6. 2002, vzácně] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 850 m JJV od kaple ve Včelné, 845 m n.m.; zarůstající luční mez na pravé straně bezejmenného přítoku Cikánského potoka, pod štětovanou cestou k hájence „U Maroušků“ spolu s *Dactylorhiza majalis* ssp. *majalis* a *Dactylorhiza fuchsii* ssp. *fuchsii*, SZ exp. [3. 7. 1998, hojně], Pavlíčko, Půbal – CHKO.

V jižní části Čech se tato orchidej roztroušeně vyskytuje především v Šumavsko-novohradském podhůří. Na české Šumavě se vyskytuje především v nižších polohách, zcela chybí ve vyšších polohách Šumavských plání a Trojmezenské hornatiny. MORAVEC (1965) jej uvádí od Cikánského potoka, Šumavských Hoštic a od Trhonína. Kromě těchto lokalit autor zaznamenal ještě další z okolí Veselky, Pravětinského potoka, Pravětína, Vyšovatky a Vícemil (MORAVEC 1972). PIECHOVÁ (1980) ve své diplomové práci jednak uvádí převzaté lokality Skalického od Vícemile a od samoty „U Zikmundů“ a jednak vlastní lokality nalezené také u Vícemile a u samoty „U Zikmundů“. Z luk mezi Nedvídkovem a Lštěním uvádí druh HARTL (1985). Z vlhké louky severovýchodně od Pravětína druh udáván TASEVOVÁ in KOLEKTIV (1985). Z Brda u Štítkova uvádí druh KUNEŠ in KOLEKTIV (1995–2004). Od osady „Na Pile“ nedaleko Včelné pod Boubínem udává druh CHÁN et al. (1995b). Z PP „Polední“ u Lštění uvádí druh NAUŠ (1992), KIRSCHNEROVÁ et al. (1994) a ALBRECHT et al. (2003). Druh se na popisovaném území vyskytuje roztroušeně a to především ve vyšších polohách Šumavsko-novohradského podhůří.

Lycopodium annotinum

(C3,§3/C4)

- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Mojkov** – 900 m JZ od kaple v Mojkově, 895 m n.m.; les na V úpatí vrchu Běleč, V exp. [2. 9. 1999, plocha 1 m²].
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 1500 m SZ od kostela v Šumavských Hošticích, 790 m n.m.; podmáčená spodní část borového lesa „Pastviště“, Z exp. [1. 7. 1998, plocha ca 5 m²]; **Šumavské Hoštice** – 1350 m JZ od kostela v Šumavských Hošticích, 790 m n.m.; borový les s příměsí smrku „Machova Hora“, Z exp. [16. 9. 1998, plocha 50 cm²] – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 430 m JV od kostela v Hošticích, 765 m n.m.; mladá smrková mlazina s příměsí břízy a s podrostem *Pyrola minor*, V exp. [2. 4. 1999, plocha ca 1 m²] – CHKO; **Buk** – 550 m J od kaple v Buku, 830 m n.m.; depresní vlhčí místo v boru, ve svahu s porostem břízy, olše, krušiny, SZ exp. [29. 10. 1999, plocha ca 20 m²] – CHKO.
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1600 m V od kaple ve Včelné, 695 m n.m.;

smrkový les na pravém břehu Cikánského potoka, SV exp. [9. 1. 1999, plocha ca 15 m²] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 1500 m V od kaple ve Včelné, 700 m n.m.; levý břeh bezejmenného, pravostranného přítoku Cikánského potoka, JV exp. [9. 1. 1999, plocha ca 6 m²] – CHKO; **Švihov** – 1400 m JZ od křížku ve Švihově, 785 m n.m.; smrkový les, Z exp. [22. 6. 2002, plocha ca 10 m²] – CHKO; **Švihov** – 1300 m JJV od křížku ve Škarezi, 725 m n.m.; smíšený SM–JD–BO les ve svahu uprostřed mezi vrcholem Loučová (722,7 m) a Skalní horou (835,6 m), JZ exp. [26. 9. 1999, plocha 4 m²] – CHKO; **Švihov** – 650 m V od kóty 855 „Cikánský les“, 720 m n.m.; Z úpatí Skalní hory, 30 m od břehu Cikánského potoka, nedaleko rozhraní k.ú. Šumavské Hoštice, Švihov a Včelná p. B., JZ exp. [20. 9. 1999, plocha 2 m²] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 450 m SZ od kaple ve Včelné, 860 m n.m.; ve vrchní, vlhčí části svahu borového lesa nad Cikánským potokem, Z exp. [6. 9. 1999, plocha 6 m²] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 600 m JZ od samoty „Brdo“, 940 m n.m.; smrkový les na S úpatí Včelenského vrchu, SV exp. [16. 10. 1999, plocha 4 m²] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 500 m Z od samoty „Brdo“, 850 m n.m.; lesní cesta podél Cikánského potoka [4. 1. 1998, plocha ca 4 m²] – CHKO.

Druh se v jižní části Čech vyskytuje téměř po celém území, přičemž těžiště výskytu a bohaté populace jsou na Šumavě, v Novohradských horách a ve vyšších polohách Šumavsko-novohradského podhůří. V popisovaném území se druh ve větších a vitálnějších populacích vyskytuje především v lesích Boubína.

Lycopodium clavatum

(-/C4)

V jižní části Čech se plavuň vidlačka vyskytuje roztroušeně po celém území. Na rozdíl od předchozího druhu vidlačka vyhledává v popisovaném území spíše sušší stanoviště. Roste zde roztroušeně ve světlých jehličnatých lesích a na okrajích lesů, často v porostech *Nardus stricta*.

Malaxis monophyllos

(C1,§1/C1)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka** (PŮBAL in HADINEC et al. 2004, PŮBAL in PROCHÁZKA 2004a) – CHKO.

Měkčilka jednodláť patří v jižní části Čech k velmi vzácným druhům. Šumavské rozšíření spolu s lokalitami v přilehlém Předšumaví představuje v současné době největší koncentraci existujících lokalit na území celé České republiky. Nejbližší popisovanému území existuje lokalita pod Mářským vrchem (907 m) a dvě na severním svahu vrchu Běleč (922,5 m), všechny ve Volyňském Předšumaví. Lokalita pod Mářským vrchem byla objevena v roce 1995 v osadě Brdo u Štítkova a v současné době je vyhlášena za přechodně chráněnou plochu „Schererů louka“ (cf. KUNEŠ in KOLEKTIV 1995–2004, KUNEŠ & PAVLIČKO 1995, CHÁN 1999). Druhá byla nalezena v 80. letech 20. století a v současné době je zde zřízena NPP „U Hajnice“ (cf. NAUŠ in PROCHÁZKA 1990, CHÁN 1999, ALBRECHT et al. 2003). Třetí lokalita se nalézá nedaleko obce Mojkov (KUNEŠ & PAVLIČKO 1995). Nově nalezená lokalita představuje historicky první nález z Boubínsko-stožecké hornatiny (cf. PROCHÁZKA 2004a, PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2004).

Menyanthes trifoliata

(C3,§3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Buk** – 950 m V od kaple ve Vícemily, 770 m n.m.; zbytek rašelinného prameniště pod černou skládkou, po pravé straně cesty Buk – Svatá Maří, mírná S exp. [28. 7. 1998, na ploše ca 2 m²] (též PIECHOVÁ 1980); **Trhonín** – 600 m Z od kaple ve Vícemily, 750 m n.m.; zarůstající rašeliniště 50 m pod státní silnicí směr Vícemily – Vimperk, SZ exp. [13. 9. 1998, na ploše ca 2 m²].

V jižní části Čech se vachta trojlístá vyskytuje téměř na celém území, i když v minulosti byla jistě hojnější. Na české Šumavě se roztroušeně vyskytuje po celém území. JIRÁŠEK (1928) uvádí, že je druh rozšířen v kraji prachatickém obecně. PROTIVA (1947, 1949b) udává druh z lesního rašelinitého močálu mezi Lštěním a Nedvídkovem. MORAVEC (1965) uveřejnil lokality z luk u Veselky a od potoka Naháč. Kromě těchto si autor poznamenal další lokality z údolí Pravětinského potoka a z luk J od Lštění (MORAVEC 1972). PIECHOVÁ (1980) uvádí lokality od bezejmenného přítoku potoka Naháč u Vícemil, od potoka Naháč pod Trhoní-

nem, u mostu přes potok Naháč silničky Buk – Sv. Maří a od Pravětínského potoka u Huti pod Boubínem. KUČERA (1992) si rovněž poznamenal lokalitu u potoka Naháč pod Trhoni-
nem. NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003) uvádějí druh z PP „Polední“ u Lštění.

Moneses uniflora

(C1,§2/C1)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 2400 m JJZ od kaple v obci, ca 995 m n.m.; travnatý okraj Lukenské cesty [12. 11. 2004, 10 fertálních ex.] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7048b): **Kubova Huť** – ca 500 m SSV od kaple v obci, 1002 m n.m.; v silničním příkopu vpravo lesní asfaltové cesty směrem na Boubín (spolu s hojnou *Pyrola minor* a *Epipactis helleborine*) [19. 8. 2004, ca 40 přizemních růžic z toho 5 ex. fertálních, 48°59'12,19" N, 13°46'25,37" E] – CHKO.

Na konci 90. let 20. století byl výskyt druhu v jižní části Čech registrován pouze na Šumavě a na jedné lokalitě v Předšumaví. DOMIN (1927) uvádí jednokvíték velevkvěty z několika míst v NPR „Boubínský prales“ a z úpatí Boubína nad železniční zastávkou Zátoň. Další historická lokalita byla zaznamenána na pravém břehu Studeného potoka západně od Milešic (VOKOUN in KOLEKTIV 1966). Z pralesa na Boubíně i mimo něj a z lokality severně od Kubovy Huti udává jednokvíték MORAVEC (1972). Jižně od osady „Na Pile“ u Včelné pod Boubínem uvádí druh SKALICKÝ (1993). Tato lokalita je pravděpodobně zahrnuta i v Oborovém dokumentu SOP (cf. TASEVOVÁ in KOLEKTIV 1985). Z několika míst na severním svahu Boubína byl druh zjištěn koncem 80. let (ALBRECHT 1998). Jiný nepublikovaný údaj z Boubína konkrétně z oblasti Pažení zaznamenal v 90. letech 20. století ČURN (1998). Několik dalších nalezených lokalit se vztahuje pouze na oblast Boubína (cf. KOLEKTIV 1995–2004). Druh je také udáván z Volyňského Předšumaví a to z NPP „U Hajnice“ (ALBRECHT et al. 2003). Shora dvě uvedené lokality tak rozhojňují známé výskyt v masivu Boubína.

Monotropa hypopitys

(C3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Svatá Maří** – 1300 m JV od kostela ve Svaté Maří, 800 m n.m.; smrkový lesík podél státní silnice Buk – Svatá Maří, V exp. [30. 6. 2002, do 20 ex.]; **Buk** – 1800 m SZ od kostela v Šumavských Hořticích, ca 780 m n.m.; smrková mlazina na pravém svahu potoka Naháč, S exp. [21. 6. 1998, roztroušeně].

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Buk** – 800 m ZJZ od kaple v Buku, 870 m n.m.; smrková monokultura nad cestou, JV exp. [15. 6. 1999, skupina 10 ex.] – CHKO.

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 150 m JZ od kóty 835,6 „Skalní hora“, ca 815 m n.m.; borový les na Z svahu Skalní hory, Z exp. [14. 6. 1998, roztroušeně] – CHKO.

Hnilák smrkový se na území jižní části Čech vyskytuje roztroušeně po celém území. Na české Šumavě se druh vyskytuje ojediněle v nižších polohách. JIRÁSEK (1928) řadí tento taxon mezi druhy v prachatickém kraji obecně rozšířené. Taktéž PROTIVA (1947) píše, že jde o druh v sušších borech dosti častý, a udává jej z Mařského vrchu. PIECHOVÁ (1980) udává hnilák od Lštění, Pravětína, Včelné pod Boubínem a Skalického údaj od Vyšovatky. Jiný nález u Pravětína učinil Chán (CHÁN in KOLEKTIV 1994–2004). Pravděpodobně vzhledem k tomu, že tyto historické nálezy nebyly nikde publikovány, nebyl ani výskyt tohoto druhu zanesen do středoevropské mapovací sítě. Shora uvedené nálezy tak potvrzují a doplňují výskyt hniláku smrkového ve čtvrtci 6949 středoevropské mapovací sítě (cf. SLÁVIK 1990).

Neottia nidus-avis

(C4a/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Vyšovatka** – 1000 m JZZ od kaple ve Vicemily, 745 m n.m.; zarůstající louka ve stráni nad bezejmenným přítokem potoka Naháč, SV exp. [15. 8. 1999, desítky ex., herb. 1999] – CHKO.

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 400 m ZSZ od kaple ve Chválově, 695 m n.m.; v luhu bezejmenného přítoku Cikánského potoka pod dvorem „Borek“ [2. 5. 2004, 1 loňská lodyha]; **Švihov** – 1300 m J od křížku ve Škarezi, 700 m n.m.; JZ úpatí Skalní hory, na hřebeni mezi smíšenou bučinou a sm. monokulturou, JZ exp. [14. 6. 1998, roztroušeně] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1550 m JJV od kaple ve Včelné, 897 m

n.m.; na okraji smrkové mlaziny i v mlazině, spolu s *Pyrola minor* a *Epipactis helleborine* [6. 7. 1998, roztroušeně] – CHKO.

V jižní části Čech jde o poměrně vzácný druh, které se však jednotlivě vyskytuje téměř ve všech fytochorionech. Hojněji se druh vyskytuje v Šumavsko-novohradském podhůří. Na Šumavě se vyskytuje vzácně v nižších polohách vegetačního stupně bučin. Historicky je udáván z bučin na úpatí Boubína (ČELAKOVSKÝ 1882). Nedaleko popisovaného území byl druh také zaznamenán v lese Hradiště u Vlachova Březí (HAMPL in ROHLENA 1926). Výskyt druhu v Černém lese u Včelné pod Boubínem uvádí MORAVEC (1972).

Odontites vernus

(C2/-)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Šumavské Hoštice** – 100 m JZ od kapličky u fotbal. hřiště, 815 m n.m.; okraj louky, mírná JZ exp. [27. 6. 1997, roztroušeně, herb. 1997] – CHKO; **Kosmo** – 250 m SZ od kaple v Kosmě, 805 m n.m.; okraj pole nedaleko kravína v Kosmě, při levé straně cesty směrem k obci, spolu s *Consolida regalis*, mírná J exp. [11. 7. 2002, hojně, herb. 2002].

Orchis morio

(C2,§2/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 1000 m J od kostela v obci, 750 m n.m.; pastvina na levém svahu Cikánského údolí, společně s *Botrychium lunaria* a s *Botrychium matricariifolium*, J exp. [3. 5. 1998, 1 ex., 49°01'85" N, 13°52'26" E] (PROCHÁZKA et al. in PROCHÁZKA 2003, PROCHÁZKA et al. in HADINEC et al. 2004)⁹ – CHKO.

37e. Volyňské Předšumaví, (6948b): **Svatá Maří** (PŮBAL in PROCHÁZKA 2003, PŮBAL in HADINEC et al. 2004).

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 400 m SZ od křížku ve Švihově, 730 m n.m.; suší místo na prameništíní louce, ve svahu spolu s několika stovkami kvetoucích *Dactylorhiza majalis* ssp. *majalis*, V exp. [12. 5. 2002, 2 ex., 49°02'01" N, 13°54'28" E]; **Švihov** – osada Chválův, v osadě se vstavač kukačka vyskytuje celkem ve třech nedalekých populacích: **a**) 150 m S od kaple, kosená louka mezi lesy (v dolní polovině louky) spolu s *Botrychium lunaria*; 725–735 m n.m., J exp. [12. 5. 2004, 36 ex., 49°01'33" N, 13°54'43" E], **b**) 150 m SZ od kaple, trávník po pravé straně příjezdové komunikace; 705–710 m n.m., J exp. [12. 5. 2004, 8 ex.], **c**) 100 m SZS od kaple, kosená loučka mezi první a druhou lokalitou nad stavením a pod lesem; 715 m n.m., J exp. [12. 5. 2004, 63 ex., 49°01'30" N, 13°54'36" E] (J. Kús in verb).

V minulosti nejhojnější jihočeský druh rodu *Orchis* a jeden z nejčtetnějších zástupců celé čeledi vstavačovitých, který byl rozšířen na celém území jižní části Čech. Početnější populace se dosud zachovaly hlavně v Šumavsko-novohradském podhůří, na šumavském Javorníku a na Horažďovicku. Na vlastní Šumavě byly v roce 2002 registrovány pouze tři aktuální výskyty. Pravděpodobně první doložený údaj o výskytu druhu z popisovaného území pochází od obce Svatá Maří (Svatá Maří – leg. J. Moravec, 1947, PR). Další historické údaje z popisovaného území a z nedalekého okolí zaznamenal Moravec o 10 let později. Druh udává od Pravětína, Drslavic, dvora Borek, Záblatí, Kratušina, Šumavských Hoštic, z údolí potoka Naháč u Trhonína a od Vícemile (MORAVEC 1965, 1972). Ani jednu z uvedených lokalit se nepodařilo ověřit, dá se předpokládat, že z nich druh již vymizel. Shora uvedené lokality rozhojňují dosavadní místa výskytu druhu v nejvyšších polohách Předšumaví. K těmto se také od roku 2005 připojuje nově objevená lokalita u Mlynářovic v Prachatickém Předšumaví, která se však nachází mimo popisované území (A. Hrňa, rev. D. Půbal, nepubl.).

Orchis ustulata

(C1,§2/C1)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948b): **Svatá Maří** (též JIRÁŠEK 1928, JERSÁKOVÁ 2003, PŮBAL in PROCHÁZKA 2003, PŮBAL in HADINEC et al. 2004).

Vstavač osmahlý byl v minulosti po předchozím druhu druhý nejčastější zástupce rodu *Orchis* na území jižní části Čech. Byl zde registrován bezmála na stovce lokalit, nejhojněji z luk v údolí Otavy a Vltavy. V roce 2000 byly na celém území jižní části Čech potvrzeny

⁹ V citovaných publikacích byla lokalita omylem lokalizována shodně s lokalitou *Botrychium matricariifolium* a *B. lunaria* „U dubu“ (viz poznámka č. 3). Na vlastní lokalitě „U dubu“ nikdy vstavač kukačka nalezen nebyl.

pouze tři lokality (cf. CHÁN 1999, BÍMOVÁ & MANDÁK 2001). Z české Šumavy byl druh v minulosti registrován jen v okrajových partiích a na území vlastní Šumavy je v současné době považován za vyhynulý (cf. PROCHÁZKA 1998b, PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). V roce 2005 byl druh nalezen z těsného sousedství fyt. okruhu Šumava nedaleko obce Rejštejn v Horním Pootaví (BUFKOVÁ 2006). Z popisovaného území existuje pouze jediný záznam o historickém výskytu tohoto druhu, a to od Svaté Maří (JIRÁŠEK 1928). Vzhledem k tomu, že se zdejší výskyt po desetiletí nedařilo ověřit, považoval se zde druh za vyhynulý (cf. PROCHÁZKA 1990, PROCHÁZKA 1998b). Poslední nálezy z této lokality pocházely z doby před druhou světovou válkou, uvedený nález tak představuje znovuoživení lokality vstavače osmahlého na Vimpersku po více než 50. letech (cf. PROCHÁZKA 2004b).

Oxycoccus palustris

(C3,§3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Štítkov** – 1000 m SZ od samoty „Rejty“, 820 m n.m.; lesní rašeliniště při pravém břehu pravostranného přítoku potoka Naháč, JV exp. [21. 8. 1999, roztroušeně]; **Lštění** – 1350 m Z od kostela ve Lštění, 845 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště spolu s *Drosera rotundifolia* a *Triglochin palustre*, 200 m J pod cestou Lštění – Štítkov, JZ exp. [22. 8. 1999, hojná].

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Pravětín** – 600 m S od kóty 1044,4 „Kupa“, 925–945 m n.m.; rašeliniště na SZ svahu sedla mezi vrchem „Kupa“ (1044,4 m) a kótou 994, SZ exp. [25. 3. 2000, roztroušeně po celém rašeliništi] – CHKO; **Veselka** – 700 m J od kóty 914 (u poslední chalupy ve Veselce směrem na Boubín), 923 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště, mírná S exp. [17. 6. 1999, roztroušeně] – CHKO.

V jižní části Čech je tento rašelinný druh rozšířen především na Šumavě, odkud vyznívá do Šumavsko-novohradského podhůří. Registrován je také z Třeboňské pánve, Novohradských hor, z Jihlavských vrchů a vzácněji z Českomoravské vrchoviny. Na Šumavě se klikva bahenní hojně vyskytuje po celém území, s výjimkou fyt. podokresu Javorník. Z popisovaného území je druh pravděpodobně poprvé uváděn až od 50. let 20. století, konkrétně od Lštění, Veselky a z údolí potoka Naháč (MORAVEC 1972). Z luk mezi Nedvídkovem a Lštěním udává druh HARTL (1985). PIECHOVÁ (1980) jej uvádí pouze od Veselky a od Pravětínského potoka. NAUŠ (1992), KIRSCHNEROVÁ et al. (1994) a ALBRECHT (2003) udávají druh z PP „Polední“ jižně od Lštění.

Parnassia palustris

(C2,§3/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948b): **Svatá Maří** – 500 m V od kaple v Trhoníně, 705 m n.m.; ve spodní vlhké části kosené louky před statkem „U Hanzlů“, JV exp. [25. 8. 2002, 5 ex.].

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Štítkov** – 1200 m Z od ZCHÚ PP „Skalka“ a 1000 m SZ od samoty „Rejty“, 820 m n.m.; lesní rašeliniště při pravém břehu pravostranného přítoku potoka Naháč, JV exp. [21. 8. 1999, 7 ex.]; **Lštění** – 1350 m Z od kostela ve Lštění, 845 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště spolu s *Drosera rotundifolia* a *Triglochin palustre*, 200 m J pod cestou Lštění – Štítkov, JZ exp. [22. 8. 1999, roztroušeně] (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994).

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7048b): **Horní Vltavice** – 800 m JJV od hráze Boubínského jezírka, 875 m n.m.; okraj loučky podél Kaplického potoka [18. 8. 2002, 4 ex.] (též ALBRECHT 1988) – CHKO.

Dříve se tolije bahenní vyskytovala roztroušeně až hojně ve většině fytochorionů jižní části Čech. Dnes se vyskytuje častěji pouze v některých menších územích Šumavsko-novohradského podhůří a na Blatensku. Na Šumavě měla tolije bahenní v minulosti podobný charakter rozšíření jako v celé jižní části Čech. Dnes zde přežívá jen v nemnohých nepočtených populacích. V popisovaném území se v minulosti vyskytovala v daleko větší míře než dnes. Již PROTIVA (1947) ji uvádí z mokřých pastvin u Svaté Maří. Ze severních svahů od Svaté Maří ji uvádí také BLATTNÝ (1951). Četné údaje v popisovaném území zaznamenal MORAVEC (1965) od Lštění, Šumavských Hoštic, Pravětína, z luk mezi Štítkovem a Lštěním, od dvora „Borek“ u Chlístova a od Řepečína, kromě nich ještě zaznamenal další z okolí Vicemil (MORAVEC 1972). PIECHOVÁ (1980) zastihla tento druh na louce mezi Lštěním a Svatou Maří, na louce u přítoku potoka Naháč, na louce v okolí samoty „U Zikmundů“ u Vimperka a na loukách u soutoku pramenů Cikánského potoka. Kromě těchto lokalit autorka navíc uveřej-

nila Chánův údaj z luk u dvora „Borek“ u Chlístova a Skalického údaj louky u samoty „U Zikmundů“ u Vimperka. U Kaplického potoka v NPR Boubínský prales našel toliji bahenní ALBRECHT (1988). Tehdy existující výskyt u Lštění uveřejnil PROCHÁZKA (1990). V údolí potoka Naháč u Trhonína zaznamenal druh KUČERA (1992). Z PP „Polední“ druh uvádějí NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). KIRSCHNEROVÁ et al. (1994) zaznamenala druh na malé rašelinné enklávě uprostřed pastvin nedaleko Lštění. CHÁN et al. (1995b) udává druh z okolí osady „Na Pile“ u Včelné pod Boubínem. Z nedalekého okolí popisovaného území konkrétně z NPP „U Hajnice“ druh uvádí ALBRECHT et al. (2003). Existuje také údaj o výskytu druhu na úpatí Boubína u Veselky (SMRHOVÁ in KOLEKTIV 1995–2004). Vlivem arogantního přístupu ke zdejší krajině v minulých letech zaznamenal tento druh radikální ústup, což je patrné i z přehledu nalezených lokalit.

Pedicularis sylvatica

(C3,§2/C3)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Včelná pod Boubínem** – 600 m J od kóty 1044,4 „Kupa“, 980 m n.m.; na lesní cestě SM mlazinou v její nejvlhčí části, Z exp. [20. 10. 2001, do 10 ex.] – CHKO; **Veselka** – 700 m SSV od hájenky Veselka, 940 m n.m.; podél příjezdové komunikace k hájence Veselka, JV exp. [8. 6. 2002, roztroušeně] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka** – 1800 m J od středu obce Vyšovatka, 885 m n.m.; na lesní cestě v nejvlhčí části spolu s *Trifolium spadicum*, V exp. [8. 6. 2002, do 10 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 650 m ZJZ od křižovatky „Na Pile“, 925 m n.m.; krátkostébelná pasená louka nedaleko vodojemu nad cestou, SV exp. [1. 6. 2002, hojně] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 950 m JJZ od kaple ve Včelné, ca 925 m n.m.; nekosené luční prameniště na SZ svahu vrchu „Včelná“, v horní části louky, SZ exp. [23. 6. 2002, roztroušeně] – CHKO.

V jižní části Čech se všivec lesní původně vyskytoval roztroušeně po celém území. Dnes je dosud poměrně hojný v nejvyšších polohách Šumavsko-novohradského podhůří, a zejména na Šumavě, kde ho lze zastihnout dosti často ve všech fyt. podokresech. V popisovaném území postihl tento druh podobný osud jako předchozí druh. DOMIN (1927) udává druh jako vzácně rozšířený na okraji Lukenské cesty u pralesa. JIRÁSEK (1928) řadí všivec lesní mezi druhy, které jsou v kraji prachatickém obecně rozšířeny. PROTIVA (1947) jej herbářově doložil od Svaté Maří, další lokality uvádí z Mářského vrchu a od Nedvídkova. Četné lokality uvádí MORAVEC (1965, 1972), konkrétně z luk u Veselky, Lštění, Buku, dvora „Borek“ u Chlístova, od potoka Naháč u Trhonína a z luk mezi Štítkovem a Lštěním. Z luk mezi Nedvídkovem a Lštěním udává druh také HARTL (1985). U Kaplického potoka v NPR „Boubínský prales“ našel všivec lesní ALBRECHT (1988). Obecný údaj o výskytu v okolí Vimperka uveřejnil PROCHÁZKA (1990). Z oblasti mezi Štítkovem a Mářským vrchem udává druh KUČERA (1992). Z PP „Polední“ u Lštění udává druh NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). Ostatní výskyty byly zaregistrovány (cf KOLEKTIV 1995–2004) v okolí Hutě pod Boubínem (V. Skalický) a na Boubíně (A. Žandová).

Phyteuma nigrum

(C3/C3)

Zvonečník černý je endemitem středoevropských středohor a jeho rozšíření v České republice je koncentrováno do jižní části Čech. Zde roste především v Novohradských horách, na Šumavě a v Šumavsko-novohradském podhůří. Na Šumavě je hojný po celém území, snad jen s výjimkou severozápadní části Královského hvozdu. Také na popisovaném území patří mezi relativně běžné druhy a lze se s ním setkat především na vlhčích lukách.

Pinguicula vulgaris

(C2,§2/C2)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Včelná pod Boubínem** – 600 m J od kóty 1044,4 „Kupa“, 980 m n.m.; na lesní cestě SM mlazinou v její nejvlhčí části, Z exp. [20. 10. 2001, do 10 ex.] – CHKO; **Pravětín** – 2900 m J od kaple v Pravětíně, 925–945 m n.m.; rašeliniště na SZ svahu sedla mezi vrchem „Kupa“ (1044,4 m) a kótou 994, SZ exp. [29. 5. 2005, roztroušeně po rašeliništi] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 650 m ZJZ od křižovatky „Na Pile“, 925

m n.m.; krátkostébelná pasená louka nedaleko vodojemu nad cestou, SV exp. [1. 6. 2002, roztroušeně] – CHKO.

Na území jižní části Čech se tučnice obecná vyskytuje především na Šumavě a odtud vyznívá do Šumavsko-novohradského podhůří. Roztroušené výskyty byly zaznamenány také na Blatensku, v Budějovické a Třeboňské pánvi a na Českomoravské vrchovině. Na celé Šumavě se druh dosud vyskytuje hojně a svojí koncentrací existujících lokalit a četností populací patří mezi největší v celé České republice. JIRÁŠEK (1928) řadí tento druh mezi druhy, které se na Prachaticku vyskytují obecně. PROTIVA (1947) uvádí druh jako dosti častý a konkrétní lokality udává z vlhkých pastvin u Svaté Maří a ze svahů Mářského vrchu u Bošic. V roce 1964 byla tučnice obecná nalezena v dnes již neexistující úvozové cestě západně od Šumavských Hoštic (Z. Půbal, ústní sdělení). MORAVEC (1965) uvádí lokality z luk jižně od Lštění a z luk severovýchodně od Pravětína, kromě těchto ještě uvádí další z okolí dvora „Borek“ u Chlístova, Řepešina, Vyšovatky a z údolí potoka Naháč jižně od Trhonína (MORAVEC 1972). Chánovu lokalitu louky na svazích pod dvorem „Borek“ uvádí PIECHOVÁ (1980). Z luk mezi Nedvídkovem a Lštěním uvádí druh také HARTL (1985). Z rašelinné louky u Veselky druh uvádí TASEVOVÁ in KOLEKTIV (1985). U Kaplického potoka v NPR Boubínský prales zaznamenal druh ALBRECHT (1988). Z PP „Polední“ u Lštění uvádějí druh NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). Z malé rašelinné enklávy uprostřed pastvin u Lštění udává druh KIRSCHNEROVÁ et al. (1994). Z Hutí pod Boubínem uvádí tučnici obecnou SKALICKÝ in KOLEKTIV (1995–2004). Na popisovaném území byly z někdejších četných nalezišť potvrzeny pouze lokality v oblasti Boubínsko-stožecké hornatiny.

Platanthera bifolia

(C3,§3/C3)

- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Trhonín** – 300 m SZ od kaple ve Vícemily, 790 m n.m.; nekosená louka v horní polovině jižního svahu, J exp. [15. 5. 1999, ca 10 ex.]; **Svatá Maří** – 900 m SV od kaple ve Vícemily, 810 m n.m.; bor na J svahu kaňonu potoka Naháč, „Ve vršíč“, J exp. [17. 10. 1999, desítky]; **Budilov** – 1000 m V od kóty 907 „Mářský vrch“, 810 m n.m.; lesní louka na S svazích Mářského komplexu, těsně pod zbořeništěm, S exp. [16. 7. 2002, vzácně]; **Lštění** – 950 m J od kostela ve Lštění, 865 m n.m.; zarůstající rašelinná, nekosená louka, mírná JZ exp. [31. 7. 1999, roztroušeně].
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Trhonín** – 1000 m JJZ od kaple v Trhoníně, 705 m n.m.; svah nad silnicí Vimperk – Vícemily, S exp. [13. 9. 1998, v okolí odbočky na Svatou Maří je více lokalit] (těž PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999) – CHKO.
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 1300 m J od křížku ve Škarezi a 100 m S od mostu přes Cikánský potok, 700 m n.m.; JZ úpatí Skalní hory, na hřebeni mezi smíšenou bučinou a sm. monokulturou, JZ exp. [14. 6. 1998, ca 20 ex.] – CHKO; **Švihov** – 1350 m JJV od křížku ve Škarezi, 740 m n.m.; smíšený SM-JD-BO svah uprostřed mezi vrcholem Loučová (722,7 m) a Skalní horou (835,6 m), JZ exp. [22. 6. 2002, vzácně] – CHKO; **Švihov** – 1000 m JJV od křížku ve Škarezi, 745 m n.m.; SM-BO les ve svahu bezejmenného přítoku Cikánského potoka (nedaleko lesního průseku), JZ exp. [1. 10. 1999, do 20 ex.] – CHKO; **Vojslavice** – 800 m Z od kaple ve Vojslavicích, 855 m n.m.; na lesní cestě, J exp. [24. 7. 1998, 2 ex.].
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka** – 800 m Z od samoty „Brdo“, 850 m VJV od kóty 914 (u poslední chalupy ve Veselce směrem na Boubín), 910 m n.m.; okraj vysazené smrkové mlaziny, V exp. [8. 6. 2002, do 10 ex.] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 550 m SV od křížovatky „Na Pile“, 900 m n.m.; luční mez na horním okraji kosené louky, pod lesní cestou, SZ exp. [23. 6. 2002, vzácně] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 500 m JZ od kaple ve Včelně, 890 m n.m.; březový hájek těsně při pravé straně cesty ze směru „Na Pile“ – Včelná p. Boubínem, SZ exp. [23. 6. 2002, do 10 ex.] – CHKO; **Řepešín** – 200 SSV od kóty 764,5 „Březový kopec“, 715 m n.m.; nekosená louka na S svahu Březového kopce, S exp. [5. 8. 2002, desítky ex.] – CHKO.

V jižní části Čech se druh roztroušeně vyskytuje po celém území. Na území Šumavy je roztroušeně rozšířen především v nižších polohách, chybí ve vyšších polohách Šumavských plání a Trojmezenských hornatiny. PROTIVA (1947, 1949a) uvádí vemeník dvoulistý jako dosti hojný a udává jej ze smrčiny pod Mářským vrchem. MORAVEC (1965) jej zaznamenal z luk mezi Štítkovem a Lštěním, z luk u Lštění, Buku a z luk u dvora „Borek“ u Chlístova. Navíc z roku 1956 pochází údaj z lesa západně od Trhonína (MORAVEC 1972). Četné údaje o výskytu druhu z popisovaného území zaznamenala PIECHOVÁ (1980). Ta jednak uvádí vlastní nále-

zy (Vojslavice, Žárovná, Pravětín, Trhonín), jednak nálezy převzaté od V. Chána (u dvora „Borek“ u Chlístova, Švihov) a od V. Skalického (les u silnice Vimperk – Trhonín, Škarez, Žárovná, Žárovenský potok). Z PP „Polední“ u Lštění druh udává NAUŠ (1992) i ALBRECHT et al. (2003). KUČERA (1992) udává několik lokalit z okolí Svaté Maří. Další lokalita s výskytem druhu byla nelezena na svahu nad silnicí Vimperk – Vícemily nedaleko rozcestí „Chválovna“ (PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999). Z NPP „U Hajnice“ druh udává ALBRECHT et al. (2003). Ostatní výskyty byly zaregistrovány (cf KOLEKTIV 1995–2004) v okolí Pravětinského potoka (B. Křisa), v okolí Štítkovského Brda (J. Kuneš) a mezi Vyšovatkou a Vícemily (V. Skalický).

Platanthera chlorantha

(C3,§3/C3)

88d. Boubinsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** (PROCHÁZKA & PŮBAL in PROCHÁZKA 2003), Procházka, Půbal – CHKO.

V jižní části Čech byl vemeník zelenavý zaznamenán jen vzácně na Blatensku, v Šumavsko-novohradském podhůří, Třeboňské pánvi a na Českomoravské vrchovině. Hojnější je výskyt ve vyšších a chladnějších polohách Šumavy. Zde se vyskytuje roztroušeně od Královského hvozdu až po její jihovýchodnější část. Z popisovaného území není žádný historický záznam o výskytu druhu znám, pouze z nejbližšího okolí je udáván z NPP „U Hajnice“ (ALBRECHT et al. 2003). Nově byl zjištěn pouze na jediné lokalitě na severovýchodním úpatí Boubína u Včelné pod Boubínem. Druh je nepochybně hojnější na jižním, jihozápadním a západním úpatí Boubína v okolí Horní Vltavice a Zátone, což také potvrzuje Procházkův nález na louce u Zátone (cf. PROCHÁZKA 2003).

Polemonium caeruleum

(C3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Lštění** – 800 m J od kostela ve Lštění, 855–875 m n.m.; mokřadní louka s velmi vzácnou květenou, ZCHÚ PP „Polední“, mírná J exp. [31. 7. 1999, desítky] (též NAUŠ 1992, ALBRECHT et al. 2003).

Původní výskyt jirnice modré na území jižní části Čech i celé České republiky je patrně pouze v oblasti Hornovltavské kotliny na Šumavě. Nešumavské lokality jsou zcela jistě druhotného původu (CHÁN 1999). Jediný starší údaj o výskytu druhu na popisovaném území je shora ověřená lokalita v PP „Polední“ u Lštění (NAUŠ 1992, ALBRECHT et al. 2003). Na tuto lokalitu však byla jirnice spolu s jinými druhy introdukována z odvodňovaných a rekultivovaných ploch v okrese (ALBRECHT et al. 2003).

Polygala chamaebuxus

(C3,§3/C3)

37h. Prachatické Předšumaví, (6949d): **Pěčnov** – 250 m JZ od kaple v obci, ca 680 m n.m.; borový les „Hájek“, [28. 11. 2004, roztroušeně po lese v několika shlucích] (též MORAVEC 1961, 1972); **Dvory u Lažiště** – 1300 m S od kostela v Lažištích, ca 695 m n.m.; borový les „Němč“, J exp. [28. 11. 2004, roztroušeně ve vrcholové části v několika shlucích] (též MORAVEC 1961, 1972); **Lažiště** – 600 m SSZ od kostela v obci, ca 665 m n.m.; borový les „Na hodčích“, J exp. [28. 11. 2004, tři menší skupinky na okraji lesa]; **Lažiště** – 850 m SZ od kostela v obci, ca 680 m n.m.; borosmrkový les „Za hodčem“, JV exp. [28. 11. 2004, malá skupinka na okraji lesa].

V jižní části Čech se zimostrázek alpský vyskytuje pouze v její západní části. Konkrétně se vyskytuje v Březnickém Podbrdsku, na Blatensku, Horažďovicku, v Horním Pootaví, na Sušicko-horažďovických a Strakonických vápencích, ve Volyňském a Prachatickém Předšumaví, v Budějovické pánvi, na Písecko-hlubockém hřebeni, ve středním Povltaví, v Sedlčansko-milevské pahorkatině. Na Šumavě nebyl výskyt druhu od padesátých let zaznamenán, a proto je zde považován za vyhynulý (PROCHÁZKA 1998b). Nicméně nelze vyloučit, že zde druh stále ještě roste (ŽÍLA 2005). Uvedené čtyři lokality se nacházejí již mimo hranici vymezeného území. Prvé dva nálezy představují ověření historických lokalit po 45 letech (cf. MORAVEC 1972). Druhé dva nálezy se vyskytují v jejich těsné blízkosti a rozhojňují tak dosavadní znalosti o rozšíření druhu v Prachatickém Předšumaví.

Primula elatior

(-/C4)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Buk/Svatá Maří** – 950 m SV od kaple ve Vícemily, 765 m n.m.; na břehu bezejmenného přítoku potoka Naháč, spolu s několika trsy *Leucojum vernum*, JZ exp. [12. 4. 2004, 1 trs, 49°03'36" N, 13°50'89" E]; **Kosmo** – 800 m SV od kaple v Kosmě, ca 790 m n.m.; v sadě okolo dřevěné chaty, J exp. (P. PISKAČ in verb.).

Prvosenka vyšší se na území jižní části Čech vyskytuje roztroušeně na většině území. Na Šumavě jsou – ve srovnání s jinými územími Čech – populace tohoto druhu překvapivě málo početné. Z popisovaného území je druh historicky uváděn z PP „Polední“ u Lštění (NAUŠ 1992). Další historické lokality se vyskytovaly na prameništích loukách u Šumavských Hoštic (Z. Půbal, ústní sdělení) a na loukách východně od Kosma (P. Piskač, ústní sdělení). Zde se zachovaly pouze v okolí rekreační chaty, viz druhá lokalita. Bez ohledu na historické lokality tohoto druhu v popisovaném území, doplňují nalezené lokality výskyt prvosenky ve čtverci 6949 středoevropské mapovací sítě (cf. SLAVÍK 1990).

Pseudorchis albida

(C2,§2/C1)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Svatá Maří** (PŮBAL in PROCHÁZKA 2003, PŮBAL in HADINEC et al. 2004).

V jižní části Čech se běloprstka bělavá vyskytuje téměř výhradně na Šumavě a jen zřídka byla v minulosti udávána také z nejvyšších poloh Šumavsko-novohradského podhůří. Na Šumavě se druh historicky vyskytoval jen v severozápadní části pohoří od Královského hvozdu přes Šumavské pláně po Boubínsko-stožeckou hornatinu. V současné době se zde druh vyskytuje především v oblasti Šumavských plání. Pravděpodobně první údaj o výskytu této orchideje v Boubínsko-stožecké hornatině pochází z druhé poloviny 19. století, zaznamenal jej Mardetschläger (MARDETSCHLÄGER in PROCHÁZKA 2000). Další údaj o výskytu druhu na Boubíně uveřejnil ČELAKOVSKÝ (1883). Jiný údaj o výskytu druhu konkrétně z pas-tviny na severozápadním úpatí Bobíku zaznamenal MORAVEC (1965, 1972). Pravděpodobně tuto lokalitu stačil ověřit KUČERA (1992) ještě v roce 1974. Druhý Moravcův údaj o výskytu běloprstky v Boubínsko-stožecké hornatině se vztahuje na lokalitu nedaleko Lipky (MORAVEC 1972). Ostatní výskyty v Boubínsko-stožecké hornatině pocházejí (cf. KOLEKTIV 1995–2004) z okolí Zátoně pod Boubínem, z vrcholu Boubína, z okolí myslivny u Lipky (I. Bartůňková), od Lipky u Vimperka (A. Klečka) a z okolí Šeravy (J. Rydlo). Výše uvedená jediná lokalita se nachází v nejvyšších polohách Volyňského Předšumaví a zdejší výskyt představuje výškové minimum výskytu v celé ČR (cf. PROCHÁZKA 2003, PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2004).

Pyrola chlorantha

(C1/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Pravětín** – 450 m JZ od kaple v Pravětíně, ca 760 m n.m.; borový les na pravém svahu Pravětínského údolí, JZ exp. [24. 10. 1999, několik ex.] (též CHÁN & ŽILA in PAVLIČKO 1996); **Pravětín** – 1000 m JV od kaple v Pravětíně, 885 m n.m.; lesní cesta na SZ úbočí vrchu „Na Vršcích“ (nedaleko lokality s *Diphasiastrum complanatum*), SZ exp. [7. 7. 2002, ca 40 sterilních ex., 49°02'35" N, 13°49'08" E, herb. 2002] – CHKO.

37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Trhonín** – 550 m JZ od kaple ve Vícemily, 798 m n.m.; v podrostu skupiny bříz ve smrkové monokultuře, spolu s hojnější *Pyrola media*, S exp. [2. 6. 2005, 5 ex., 49°02'50,79" N; 13°50'0,29" E] – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 1400 m JZ od kostela v Šumavských Hošticích, 780 m n.m.; světlý borový lesík podél levé strany silnice směrem na Machův Mlýn, JZ exp. [3. 7. 1998, 3 ex., 49°01'97" N, 13°51'37" E, herb. 1998] (CHÁN 1999), Pavlíčko, Půbal – CHKO; **Šumavské Hoštice** – [celkem na několika místech v lese] (PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO; **Buk** – [na několika místech svahu i na vrcholu] (PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO.

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 450 m J od kóty 882,7 „Studená“, 820 m n.m.; na okraji lesní cesty, JZ exp. [16. 11. 2002, 7 ex., 49°01'89" N, 13°53'60" E, herb. 2002]; **Vojslavice** – 600 m Z od kaple ve Vojslavicích, 875 m n.m.; vrcholové partie borového lesa na kótě 884 m spolu s *Pyrola media*, na lesní cestě, JZ exp. [9. 6. 2002, 3 kvetoucí ex. na ploše 1 m²].

V minulosti se hruštička zelenokvětá na území jižní části Čech vyskytovala roztroušeně

v Horazďovické pahorkatině, Šumavsko-novohradském podhůří, Třeboňské pánvi, Jihočeské pahorkatině, ve Středním Povltaví, Votické pahorkatině, Českomoravské vrchovině a na Šumavě. V současné době je výskyt registrován pouze ze Šumavsko-novohradského podhůří a z Třeboňské pánve. Nově byl druh také nalezen na Pelhřimovsku v Českomoravské vrchovině (cf. PEJŠOVÁ in HADINEC et al. 2005). Na Šumavě je druh v současné době nezvěstným druhem a jediným známým nalezištěm nejbliže vlastní Šumavě je shora první uvedená lokalita u Pravětína (cf. PROCHÁZKA & ŠTECH 2002, PROCHÁZKA in HADINEC et al. 2003). Nejbliže popisovanému území byl druh historicky zaznamenán pouze z lesa Hradiště u Vlachova Březí (JIRÁŠEK in ROHLENA 1928) a na již zmíněné lokalitě u Pravětína (CHÁN & ŽÍLA in PAVLIČKO 1996). Hruštička zelenokvětá se v popisovaném území vyskytuje vzácně především v borových lesích. Na rozdíl od častější hruštičky prostřední vyhledává spíše sušší stanoviště, velmi často roste v mechu v řídkém nezapojeném podrostu borového lesa. První shora uvedená lokalita v k.ú. Šumavské Hoštice byla poprvé uveřejněna již v roce 1999 (CHÁN 1999). Nejvýše položená lokalita zjištěná na území leží ve výšce ca 885 m n.m. a zřejmě tak představuje výškové maximum výskytu v ČR (cf. KRÍSA in HEJNÝ & SLAVÍK 1990).

Pyrola media

(C1,Š1/C2)

- 37e. Volyňské Předšumaví, (6948d): **Trhonín** – 1150 m SV od kaple v Pravětíně a 50 m J od státní silnice Vimperk – Šumavské Hoštice, ca 720 m n.m.; na okraji lesní cesty + navazující borový les, SZ exp. [13. 9. 1998, roztroušeně po lese v několika shlucích] (též PAVLIČKO & KIRSCHNEROVÁ in PAVLIČKO 1996) – CHKO.
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6948d/6949c): **Trhonín** – 500 m ZJZ od kaple ve Vicemily, 780 m n.m.; na okraji lesní cesty + navazující borový les, S exp. [13. 9. 1998, roztroušeně po lese v několika shlucích] – CHKO.
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Svatá Maří** – [roztroušeně na několika místech, ve vrchní části svahu] (PŮBAL in HADINEC et al. 2003).
- 37e. Volyňské Předšumaví, (6949c): **Šumavské Hoštice** – 800 m J od kóty 822,2 u kapličky nedaleko fot. hřiště v Š. Hošticích, 780 m n.m., borový les na levé straně Cikánského údolí („Motlů les“), J exp. [3. 7. 1997, desítky, roztroušeně v několika skupinkách na J svahu borového lesa, 49°01'90" N, 13°52'08" E] (CHÁN 1999) – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 270 m SZ od křížku (809 m) při cestě ze hřiště v Hošticích k Machovu Mlýnu, 810 m n.m.; borový lesík uprostřed polí („Janků les“), mírná Z exp.; [18. 7. 1998, plocha ca 4 m², 49°02'28" N, 13°51'76" E] (CHÁN 1999) – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 300 m JZ od křížku (809 m) při cestě ze hřiště v Hošticích k Machovu Mlýnu, 800 m n.m.; borový les při pravé straně silničky („Kolafů les“), JZ exp. [18. 7. 1998, vzácně, 49°02'11" N, 13°51'71" E] (CHÁN 1999) – CHKO; **Šumavské Hoštice** – [celkem na několika místech v lese] (PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 800 m S od kostela v Šumavských Hošticích, 820 m n.m.; v boru, na okraji lesní cesty, mírná SZ exp. [23. 4. 2004, plocha 4 m², 49°02'80" N, 13°52'22" E]; **Buk** (PŮBAL in HADINEC et al. 2003) – CHKO.
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Chlístov** – 400 m JV od kóty 792,7 „Loučová“, 715 m n.m.; okraj smrkového lesa na východním úbočí vrchu Loučová, pod porostem břízy, V exp. [17. 4. 1999, plocha ca 6 m²] – CHKO; **Vojslavice** – [roztroušeně na několika místech lesa] (PŮBAL in HADINEC et al. 2004); **Vojslavice** – 600 m Z od kaple ve Vojslavicích, 875 m n.m.; podvrcholové partie borového lesa u díleho vrhu (kóta 884) spolu s *Pyrola chlorantha*, u lesní cesty, JZ exp. [24. 7. 1998, plocha ca 2 m²]; **Vojslavice** – 550 m JV od kaple ve Vojslavicích, 795 m n.m.; borový lesík s jalovcem podél polní cesty na SV úpatí vrchu Studená (885 m), SV exp. [12. 5. 2002, plocha ca 5 m²]; **Švihov** – 500 m JZ od dvora „Borek“, 730–780 m n.m.; zbytek smíšeného SM-BO-JD lesa ve svahu spolu s roztroušenou *Sanicula europaea* a *Galium rotundifolium*, uprostřed mezy vrcholy Loučová (722,7 m) a Skalní hora (835,6 m), JZ exp. [25. 9. 1999, roztroušeně po svahu ve třech skupinkách, dohromady desítky ex.] – CHKO; **Švihov** – 850 m J od kaple ve Vojslavicích, 840 m n.m.; u lesní cesty v borovém lese, na JZ svahu kóty 875 v komplexu hřebene „Studená“, JZ exp. [2. 4. 2000, roztroušeně na ploše ca 8 m², 49°01'88" N, 13°53'57" E]; **Švihov** – 700 m J od kóty 882,7 „Studená“, 785 m n.m.; zbytek borového lesa na hranici s kulturní loukou, Z exp. [2. 4. 2000, do 10 ex.] – CHKO.
- 37h. Prachatické Předšumaví, (6949b): **Dvory u Lažišť** – 150 m S od kóty 697,1 „Němč“, 675–685 m n.m.; borový les na S úpatí vrchu, S exp. [28. 11. 2004, rozptýleně v několika shlucích].
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Vyšovatka** – 850 m J od středu obce Vyšovátka, 920 m n.m.; borový lesík na kótě 926 „Výšina“, JV exp. [30. 10. 1999, roztroušeně] – CHKO.
- 88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovatka/Buk** – 600 m VJV od samoty „U Petra“, 890 m n.m.; okraj borového lesa na katastrální hranici, mírná J exp. [30. 10. 1999, plocha 2 m²] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 550 m JZ od kaple ve Včelné, 880–910 m n.m.; lesní komplex na SZ úbočí vrchu Včelná, v polo-

vině cesty ze směru Na Pile – Včelná p. Boubínem, včetně březového lesíku, SZ exp. [29. 8. 1999, roztroušeně na několika místech při okraji lesa, dohromady desítky ex.] (též PAVLIČKO in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 650 m S od kaple ve Včelné, 830 m n.m.; borový les s příměsí břízy, nedaleko průseku el. vedení, S exp. [30. 11. 2002, plocha ca 8 m²] (též PAVLIČKO in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 750 m SV od kaple ve Včelné, 850 m n.m.; horní část borového lesa na SZ svahu „Cikánský les“, SZ exp. [26. 2. 2000, plocha 4 m²] – CHKO; **Řepešín** – 900 m Z od kaple v Řepešíně, 740 m n.m.; les na S svahu Březového kopce, S exp. [6. 8. 2002, vzácně] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Pravětín** – 1100 m J od kaple v Pravětíně, 795 m n.m.; při krajnici nově upravené lesní účelové komunikace [25. 6. 2002, 3 ex.] – CHKO; **Pravětín** – 650 m Z od kóty 926 „Výšina“, 830–910 m n.m.; borový les na Z až SZ svahu vrchu „Na vršcích“, Z exp. [3. 10. 1999, roztroušeně na několika místech ve svahu, nad i pod cestou směru Pravětín – Veselka] – CHKO.

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (7049a): **Řepešín** – 1200 m JZ od kaple v Řepešíně, 725 m n.m.; borový lesík nad loukou, JV exp. [6. 8. 2002, vzácně] – CHKO.

V jižní části Čech je hruštička prostřední rozšířena především v podhorských oblastech. V současné době je na území jižní části Čech známo nejvíce lokalit ze Šumavsko-novohradského podhůří a je zde pravděpodobně největší koncentrace lokalit tohoto druhu v celé České republice. Veškeré historické údaje z vlastní Šumavy nebyly už dávno ověřeny a v současné době se druh vyskytuje jen na přechodu mezi Šumavou a Předšumavím. TANNICH (1929) uvádí tento druh z Vimperska. PIECHOVÁ (1980) uvádí ve své práci pouze jedinou lokalitu z okolí Pravětínského potoka. PAVLIČKO & KIRSCHNEROVÁ in PAVLIČKO (1996) zaznamenali lokalitu nedaleko Pravětína u samoty „U Zikmundů“. Jiná lokalita je uvedena nedaleko obce Veselka (PAVLIČKO 1996). Další dvě lokality byly zaznamenány v okolí Včelné pod Boubínem (PAVLIČKO in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999). Další nejbližší lokalita byla zaznamenána až na západním úpatí Boubína, konkrétně při cestě na Boubín poblíž nádraží v Kubovy Huti (SKALICKÝ 1993). Ze zájmových druhů byla hruštička prostřední na popisovaném území vyhodnocena jako nejhojnější zástupce rodu *Pyrola*. První tři výše uvedené lokality v k.ú. Šumavské Hoštice byly již zveřejněny v komentovaném červeném seznamu květeny jižní části Čech pod soubornou lokalitou Šumavské Hoštice (cf. CHÁN 1999). Nalezené lokality v Boubínsko-stožecké hornatině se vyskytují pouze v přechodné zóně mezi vlastní Šumavou a Předšumavím.

Pyrola rotundifolia

(C2/C2)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 1200 m V od kaple ve Včelné, ca 780 m n.m.; při horním okraji louky před hájenkou „U Maroušků“, S exp. [22. 6. 2002, 1 kvetoucí a několik sterilních ex. na ploše 4 m², 49°01'30" N, 13°52'49" E] (PAVLIČKO in verb.) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – (PŮBAL in HADINEC et al. 2004) – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – (PŮBAL in HADINEC et al. 2004) – CHKO.

Na území jižní části Čech v současné době hruštička okrouhlostá roste na několika místech nejvyšších poloh Šumavsko-novohradského podhůří a snad už jen na Třeboňsku. Na Šumavě byl druh historicky znám pouze z několika málo lokalit, které se již dávno nepodařilo ověřit. V roce 2002 byl druh znám pouze z VVP Boletice na jihovýchodní Šumavě (PAVLIČKO in PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). V popisovaném území byl druh historicky znám pouze z jediného místa u Včelné pod Boubínem (SKALICKÝ 1993). Stejně jako na celém území jižní části Čech je hruštička okrouhlostá i v popisovaném území nejvzácnějším zástupcem rodu *Pyrola*. Výše uvedené lokality jsou situovány v přechodné zóně mezi vlastní Šumavou a Předšumavím. Vzhledem k tomu, že jediná historická lokalita na popisovaném území u Včelné pod Boubínem nebyla nikdy publikována, nebyl ani výskyt druhu zanesen do sítě středoevropského mapování. Lokality tak potvrzují a doplňují výskyt druhu ve čtverci 6949 středoevropské mapovací sítě (cf. SLAVÍK 1990).

Rosa pendulina

(-/C4)

Růže převislá je v jižní části Čech vedena jako vzácnější taxon vyžadující další pozornost. Jelikož těžiště jejího výskytu je v oreofytiku a ve vyšším mezofytiku, je většina sledované

oblasti právě v jejím centru výskytu. Druh byl zaznamenán především v údolí Cikánského a Boubínského potoka.

Salix rosmarinifolia

(C3/C3)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Kosmo** – 500 m V od samoty „Rejty“, 825 m n.m.; západní okraj lesa [19. 6. 2000, jeden sterilní keřík¹⁰, BRNL]; **Štítkov** – 1200 m Z od ZCHÚ PP „Skalka“, 820 m n.m.; lesní rašeliniště při pravém břehu pravostranného přítoku potoka Naháč, spolu s *Parnassia palustris*, JV exp. [26. 7. 2002, 15 keříčků, herb. 2002].

37h. Prachatické Předšumaví, (6949c): **Švihov** – 400 m SZ od křížku ve Švihově, 720–755 m n.m.; kosené luční prameniště ve svahu, spolu s velice hojným *Dactylorhiza majalis*, V exp. [12. 5. 2004, na ploše ca 2 m², 49°02'01" N, 13°54'27" E, herb. 2004].

Vrba rozmarýnolistá se v jižní části Čech vyskytuje roztroušeně až vzácně v Horažďovické pahorkatině, Šumavsko-novohradském podhůří, Budějovické a Třeboňské pánvi, ve Votické pahorkatině, na Českomoravské vrchovině, v Moravském podhůří Vysočiny, na Šumavě, v Novohradských horách a v Jihlavských vrších. Na Šumavě roste velmi vzácně v Královském hvozdu a v přilehlé severozápadní části Šumavských plání. Častější výskyt je soustředěn v Boubínsko-stožecké hornatině a Hornovltavské kotlině s přilehlým Předšumavím. Z popisovaného území druh pravděpodobně poprvé udává MORAVEC (1965) z luk u dvora „Borek“ u Chlístova. Kromě této lokality si poznamenal další v okolí Huti pod Boubínem a z luk západně od Vicemil (MORAVEC 1972). Z oblasti mezi Svatou Maří a Mářským vrchem udává vrbu rozmarýnolistou KUČERA (1992). Z PP „Polední“ u Lštění druh udává NAUŠ (1992) i ALBRECHT et al. (2003). V popisovaném území byl druh v minulosti jistě hojnější. Do současné doby se podařilo nalézt pouze tři lokality, přičemž lokalita u Kosma s největší pravděpodobností již zanikla. Druhá dosud existující lokalita ve Volyňském Předšumaví se svým výskytem ve výšce 820 m řadí mezi nejvýše položené lokality v ČR (cf. CHMELAR & KOBLÍZEK in HEJNÝ & SLAVÍK 1990). Absolutního výškového maxima výskytu v ČR však druh dosahuje na Knížecích Pláních (cf. PROCHÁZKA & ŠTECH 2002).

Scorzonera humilis

(C3/C3)

Hadí mord nízký je v popisované oblasti alpským migrantem, nicméně v jiných pohořích ČR může mít jiný původ než alpský (SKALICKÝ 1998). Je zde poměrně hojný, především na rašelinitých loukách, pastvinách a střídavě vlhkých stanovištích. Výjimečně byl na území také zaznamenán ve světlých borových lesích. Populace tohoto druhu se nalézají v okolí Trpína, Švihova, Dobišova Mlýna, v borových lesích na svazích Cikánského potoka, v okolí Včelné pod Boubínem nebo na loukách jižně od Lštění.

Soldanella montana

(C3,§3/C3)

Dřipatka horská patří v popisovaném území mezi výlučně alpské migranty (SKALICKÝ 1998). Její výskyt v ČR je téměř výhradně omezen na území jižní části Čech s centrem rozšíření na Šumavě a v Novohradských horách. Tomu odpovídá velice hojně rozšíření v popisovaném území, a to zejména ve vyšších nadmořských výškách. Hojně se vyskytuje v podmáčených smrčínách v okolí Lštění, dále pak podél všech hlavních toků na lokalitě a ve smrčínách v okolí Včelné pod Boubínem, Veselky a Pravětína. Její výskyt není v popisovaném území ohrožen.

Tephroseris crispa

(C4a/-)

Starček potoční je na popisovaném území východoalpským migrantem s podobným charakterem migrace jako *Scorzonera humilis* (SKALICKÝ 1998). Na Šumavě je hojně rozšířen v celém území, nejčastěji na Šumavských plání a v přilehlých regionech. V studované oblasti je

¹⁰ V pozdějších letech již nenalezen.

poměrně hojně rozšířený především na okrajích rašelinišť a na vlhkých stanovištích podél všech hlavních toků. Jeho výskyt na území se nezdá být ohrožen.

Thesium pyrenaicum

(C2/C3)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Včelná pod Boubínem** – 450 m J od samoty Brdo, 900 m n.m.; na polní cestě při kraji lesa, V exp. [17. 7. 2000, roztroušeně, BRNL, herb. 2000, rev. F. Procházka et V. Grulich] – CHKO; **Včelná pod Boubínem** – 700 JZ od kaple v obci, 880 m. n.m.; travnatý okraj nad silnicí do Včelné, SZ exp. [29. 8. 1999, vzácně] – CHKO.

Lněnka pyrenejská je v jižní části Čech roztroušeně rozšířena především na Šumavě a v Šumavsko-novohradském podhůří. Ojedinele byla nalezena také v Novohradských horách, Třeboňské pánvi a ve Středním Povltaví. Na Šumavě má druh centrum rozšíření na Šumavských plání. Odtud se víceméně souvisle vyskytuje na severozápad až k Železnorudsku. Na jihovýchod od Šumavských plání byly zaznamenány jen velmi ojedinelé výskyty. Jediná zaznamenaná lokalita vztahující se na popisované území byla nalezena na Boubíně (ŠUK in KOLEKTIV 1995–2004). Další nejbližší lokalita byla nalezena při volarském floristickém kurzu ČSBS v roce 1992, a to na loukách u Kubovy Huti (cf. KOLEKTIV 1995–2004). V popisovaném území byla lněnka nově nalezena pouze na dvou nepřilíh vzdálených místech Boubínsko-stožecké hornatiny. Její zdejší lokality tak doplňují vzácné rozšíření druhu na jihovýchodní Šumavě.

Trifolium spadiceum

(C3/C2)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Kosmo/Lštění** – 950 m Z od kóty 922,5 „Běleč“, 850 m n.m.; zmeliorovaný smrkový les, J exp. [11. 7. 2002, jeden trs, herb. 2002]; **Buk** – 850 m Z od samoty „Rejty“, 780 m n.m.; lesní okraj pod porostem břízy, JZ exp. [26. 7. 2002, dva větší trsy, herb. 2002].

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6949c): **Vyšovátka** – 1800 m J od středu obce Vyšovátka, 885 m n.m.; na lesní cestě v nejvlhčí části spolu s *Pedicularis palustris*, V exp. [10. 7. 2003, vzácně] – CHKO.

V minulosti byl jetel kaštanový hojně rozšířen v jižní části Čech téměř po celém území. V současné době je druh hojnější především ve vyšších polohách Předšumaví a na celé české Šumavě. Z popisovaného území druh udává MORAVEC (1965) konkrétně z luk u Veselky a Lštění. Z luk mezi Nedvídkovem a Lštěním uvádí druh HARTL (1985). PIECHOVÁ (1980) uvádí Skalického údaj z lesní cesty u Kosma. Na popisovaném území byl druh v minulosti jistě hojnější. Recentně byl druh nalezen pouze na třech lokalitách.

Triglochin palustre

(C2/C1)

37e. Volyňské Předšumaví, (6949a): **Svatá Maří** – 600 m JV od kostela ve Svaté Maří, 740 m n.m.; zmeliorovaný zbytek lesního, svahového rašeliniště, SZ exp. [23. 10. 1999, do 10 ex., 49°03'61" N, 13°50'17" E, herb. 2002]; **Lštění** – 1350 m Z od kostela ve Lštění, 845 m n.m.; zbytek lesního rašeliniště spolu s *Drosera rotundifolia* 200 m J pod cestou Lštění – Štítkov, JZ exp. [5. 7. 2002, ca 100 ex., herb. 2002] (PAVLÍČKO in verb.) (též KIRSCHNEROVÁ et al. 1994, CHÁN 1999); **Šumavské Hoštice** – 650 m SZ od kostela v Šumavských Hošticích, 805 m n.m.; travnatý břeh rybníka na západním okraji obce [24. 5. 1998, vždy do 20 ex., 49°02'49" N, 13°51'89" E] (též PIECHOVÁ 1980, CHÁN 1999) – CHKO; **Šumavské Hoštice** – 450 m VJV od kostela v Šumavských Hošticích, 765 m n.m.; nejvlhčí část louky pod svahem, po pravé straně Šumavského potoka, ca 50 m před mostkem na cestě Š. Hoštice – Škarez, [5. 2. 2000, dva odkvetlé ex., 49°02'28" N, 13°52'76" E].

V minulosti byla bařička bahenní udávána téměř z celého území jižní části Čech s největší koncentrací lokalit v Horažďovické pahorkatině, Šumavsko-novohradském podhůří, Třeboňské pánvi a na Českomoravské vrchovině. V roce 1999 se druh již jen velmi vzácně vyskytoval na Blatensku, ve Volyňském Předšumaví, Prachatickém Předšumaví, Chvalšinském Předšumaví, v Třeboňské pánvi, na Českomoravské vrchovině a v Jihlavských vrších. Na Šumavě je druh, pronikající z přiléhajícího Předšumaví, znám pouze z několika málo lokalit v nižších polohách. Pravděpodobně poprvé uvádí druh z popisovaného území MORAVEC (1965), který ve své práci publikoval pouze jedinou lokalitu u Pravětína. Mezi jeho nepublikovanými údaji, kromě předchozí lokality, jsou uvedeny ještě další, a to z prameniště západ-

ně od Vícemil, z pastviny jižně od Lštění a z louky u Vyšovatky (MORAVEC 1972). Jiné lokality jsou udávány od potoka Naháč, od rybníka v Šumavských Hošticích a od Pravětínského potoka (PIECHOVÁ 1980). Z PP „Polední“ uvádí bařičku bahenní NAUŠ (1992) a ALBRECHT et al. (2003). Poslední lokalita je udávána z malé rašelinné enklávy uprostřed pastvin nedaleko Lštění (KIRSCHNEROVÁ et al. 1994). Bařička bahenní se v popisovaném území vyskytuje velmi vzácně, jediné perspektivní naleziště se nalézá právě v okolí Lštění.

Trollius altissimus

(C3,§3/C2)

88d. Boubínsko-stožecká hornatina, (6948d): **Veselka** – 950 m JZ od kóty 926 „Výšina“, 905 m n.m.; dřevinami zarůstající vlhká louka, podmáčený svah, S exp. [17. 6. 1999, několik ex.] (též PIECHOVÁ 1980, KIRSCHNEROVÁ et al. 1994, KIRSCHNEROVÁ in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999, CHÁN 1999, PROCHÁZKA & ŠTECH 2002) – CHKO.

Upolín nejvyšší byl charakteristickým průvodcem luk v Březnickém Podbrdsku a v přilehlé části Blatenska, kde dosud vzácně roste. Směrem k jihu se vyskytuje jen velmi vzácně. Další ojedinělé lokality dosud existují v Šumavsko-novohradském podhůří, v přilehlých partiích Šumavy a v Třeboňské pánvi. Na Šumavě je druh znám z Královského hvozdu, Šumavských plání, Boubínsko-stožecké hornatiny a ze Želnavské hornatiny. V popisovaném území byla ověřena pouze jediná známá lokalita u Veselky v Boubínsko-stožecké hornatině (PIECHOVÁ 1980, KIRSCHNEROVÁ et al. 1994, KIRSCHNEROVÁ in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999, CHÁN 1999, PROCHÁZKA & ŠTECH 2002). Poprvé byla tato lokalita publikována na základě nálezu Piechové (PIECHOVÁ 1980) až v roce 1999 (KIRSCHNEROVÁ in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999). V. Žilovi a snad i S. Kučerovi však tato lokalita byla známa už před rokem 1979 (J. Albrecht, písemné sdělení).

Ulmus glabra

(-/C4)

Jilm horský je v jižní části Čech registrován jako vzácnější taxon vyžadující další pozornost. Na popisovaném území se vyskytuje roztroušeně, především v Cikánském údolí a v okolí Vyšovatky.

Willemetia stipitata

(C3,§3/C3)

Na území jižní části Čech je pleška stopkatá typickým představitelem alpské migrace (SKALICKÝ 1998) s centrem rozšíření na Šumavě a v oblasti Novohradských hor. Na popisovaném území lze druh i přes negativní ovlivnění krajiny v 70. a 80. letech 20. století charakterizovat jako relativně častý, roste na podmáčených i rašelinných, spásaných nebo kosených loukách. Hojný je například na podmáčených loukách v okolí Švihova, Včelné pod Boubínem nebo Lštění. Ohrožení tohoto druhu je spojeno s destrukcí vhodných biotopů, zejména odvodňováním a rozoráváním luk.

ZÁVĚR

Ve vymezeném území na ploše ca 53 km² bylo během floristického výzkumu v letech 1997–2005 zaznamenáno 80 taxonů chráněných a ohrožených druhů cévnatých rostlin. Celkem bylo zaznamenáno 42 taxonů chráněných vyhláškou MŽP 395/92 Sb. v kategoriích §1 – 6, §2 – 14 a §3 – 22; dále 70 taxonů registrovaných v Černém a červeném seznamu ČR (PROCHÁZKA 2001) v kategoriích C1 – 9, C2 – 15, C3 – 31 a C4a – 15 a 76 taxonů zařazených do různých kategorií regionálního Komentovaného červeného seznamu květeny jižní části Čech (CHÁN 1999).

Celkem bylo ve studovaném území zaznamenáno 266 konkrétních lokalit chráněných a ohrožených druhů cévnatých rostlin. Během floristického výzkumu se podařilo ověřit 42 lokalit s 27 chráněnými a ohroženými druhy cévnatých rostlin, které již dříve z území uvá-

dějí jiní autoři. Konkrétně to jsou: *Aconitum variegatum*, *Berberis vulgaris*, *Botrychium matricariifolium*, *Corydalis cava*, *Dactylorhiza fuchsii* ssp. *fuchsii*, *Dactylorhiza majalis* ssp. *majalis*, *Diphasiastrum alpinum*, *D. complanatum*, *D. issleri*, *Drosera rotundifolia*, *Epipactis palustris*, *Gentianella praecox* ssp. *bohemica*, *Huperzia selago*, *Iris sibirica*, *Lilium martagon*, *Listera cordata*, *Listera ovata*, *Menyanthes trifoliata*, *Orchis ustulata*, *Parnassia palustris*, *Platanthera bifolia*, *Polemonium caeruleum*, *Polygala chamaebuxus*, *Pyrola chlorantha*, *P. media*, *Triglochin palustre* a *Trollius altissimus*.

Hlavním cílem této studie bylo přispět ke znalostem o rozšíření ohrožených a chráněných druhů cévnatých rostlin v oblasti Šumavy a přiléhajícího Předšumaví. Mezi významnější nálezy pro studované území patří nové objevení lokalit především těchto druhů: *Anemone ranunculoides*, *Botrychium lunaria*, *B. matricariifolium*, *B. multifidum*, *Coeloglossum viride*, *Dactylorhiza sambucina*, *Diphasiastrum alpinum*, *D. complanatum*, *Gymnadenia conopsea* ssp. *conopsea*, *Lilium bulbiferum*, *Listera cordata*, *Malaxis monophyllos*, *Moneses uniflora*, *Orchis morio*, *Polygala chamaebuxus*, *Pseudorchis albida*, *Pyrola chlorantha*, *P. media*, *P. rotundifolia* a *Triglochin palustre*. Bezesporně nejvýznamnějším nálezem, přesahujícím i hranice jižních Čech je nález *Botrychium multifidum*, druhu který byl zde znovuobjeven pro území ČR po více než 35 letech (PŮBAL & PROCHÁZKA 2002). Na základě tohoto nálezu byl následně v roce 2002 zpracován návrh záchranného programu (KIRSCHNEROVÁ 2002). Díky této studii byly také rozšířeny znalosti o výškových maximech či minimech výskytu rostlinných druhů v ČR (*Abies alba*, *Anchusa officinalis*, *Consolida regalis*, *Diphasiastrum alpinum*, *Pseudorchis albida*, *Pyrola chlorantha*, *Salix rosmarinifolia*) a na území jižní části Čech (*Anemone ranunculoides*).

V porovnání s řadou historických floristických prací a nepublikovaných údajů (PROTIVA 1947; MORAVEC 1965, 1972; KUČERA 1992; PIECHOVÁ 1980) je více než patrný radikální ústup druhů vázaných na vlhké louky a ostřicovo-mechová slatiniště. Významná redukce těchto biotopů v důsledku filosofie socialistického zemědělství v 70. a 80. letech 20. století (především velkoplošné meliorace) se drasticky podepsala na existenci těchto druhů. Z historických údajů rozšíření v popisovaném území vyplývá, že ještě během 60. let minulého století druhy *Antennaria dioica*, *Dactylorhiza majalis* ssp. *majalis*, *Drosera rotundifolia*, *Eriophorum latifolium*, *Gymnadenia conopsea* ssp. *conopsea*, *Iris sibirica*, *Orchis morio*, *Menyanthes trifoliata*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris*, *Pedicularis sylvatica*, *Pinguicula vulgaris*, *Primula elatior*, *Salix rosmarinifolia*, *Trifolium spadiceum*, *Triglochin palustre* a *Willemetia stipitata* byly hojněji rozšířeny na příhodných stanovištích po celé sledované oblasti. Nejradikálnější změnu vodního režimu doznala krajina v okolí Veselky, Vyšovatky, Vicemile, Buku, Šumavských Hoštic, Lštění, Nedvídkova, Kosma a v okolí dvora „Borek“ u Chlívova.

Také díky těmto negativním zásahům v minulosti se v současné době na území nepodařilo potvrdit výskyt následujících ohrožených a zvláště chráněných druhů rostlin: *Blysmus compressus* (MORAVEC 1972), *Epipogium aphyllum* (PURKYNĚ in ČELAKOVSKÝ 1868, SCHOTT 1893, HOLUB & MORAVEC in CHÁN 1999), *Eriophorum latifolium* (MORAVEC 1965, 1972, PIECHOVÁ 1980), *Montia hallii* (PROTIVA 1947), *Orchis mascula* (leg. K. Domin, 1923, PRC in KOVÁŘIKOVÁ 1998), *Pedicularis palustris* (MORAVEC 1965, 1972), *Polygala multicaulis* (DOMIN 1927), *Polystichum aculeatum* (PAVLÍČKO in PROCHÁZKA & KOVÁŘIKOVÁ 1999), *Sedum villosum* (PROTIVA 1947), *Sparganium natans* (PROTIVA 1947), *Veronica scutellata* (MORAVEC 1965, 1972).

Během floristického průzkumu byly v popisovaném území nalezeny některé druhy rostlin, jejichž výskyt nebyl zanesen v daných čtvercích středoevropské mapovací sítě. Jsou to: *Botrychium matricariifolium*, *Consolida regalis*, *Diphasiastrum alpinum*, *Doronicum austriacum*, *Monotropa hypopitys*, *Primula elatior*, *Pyrola rotundifolia*.

Poděkování. Za cenné připomínky k textu, půjčení studijní literatury a za pomoc při determinaci některých druhů rostlin bych rád poděkoval vedoucímu diplomové práce J. Koblížkovi. Za kritické připomínky k textu rukopisu také děkuji L. Ekrtovi a oběma recenzentům. Za půjčení literatury děkuji V. Chánovi, M. Lepšímu, † F. Procházkovi a A. Pavlíčkovi. Posledně dvěma jmenovaným bych obzvláště rád poděkoval za čas strávený při společných terénních průzkumech v popisovaném území. R. Pauličovi děkuji za dodané údaje z Moravcovy a Hartlovy kartotéky a za sdělené údaje o herbářových sběrech J. Moravce. Za překlad do anglického jazyka děkuji J. Kučerovi. Za vytvoření mapové přílohy děkuji M. Roučkoví. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat všem v textu uvedeným za sdělení nepublikovaných dat.

LITERATURA

- ALBRECHT J., 1988: Státní přírodní rezervace Boubínský prales – inventarizační průzkum vegetačního krytu [Boubínský Prales State Nature Reserve – inventory research of a herb layer]. Ms., Správa NP a CHKO Šumava (Kašperské Hory), AOPK České Budějovice, 117 pp., 6 map (in Czech).
- ALBRECHT J., 1998: Poznámky k červenému seznamu ohrožené květeny jižní části Čech [Notes to the Red list of threatened plants of southern part of Bohemia]. Ms., V. Chán, Strakonice, 11 pp. (in Czech).
- ALBRECHT J. et al., 2003: Česko-budějovicko. In: *Chráněná území ČR, svazek VIII*. [Protected areas of the Czech Republic, Tom VIII], MACKOVIČ P. & SEDLÁČEK M. (eds) Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrum Brno, Praha, 808 pp. (in Czech).
- BATÍK P. (ed.), 1996: Geologická mapa ČR (mapa v měř. 1 : 50 000), list Vimperk (22-34) [Geological map of the Czech Republic, sheet Vimperk (22-34)]. Český geologický ústav, Praha (in Czech).
- BÍMOVÁ K. & MANDÁK B., 2001: Nová jihočeská lokalita vstavače osmahlého (*Orchis ustulata*) [New south Bohemian locality of Burnt orchid (*Orchis ustulata*)]. *Roetziana*, 30: 41–42 (in Czech).
- BLATTNÝ C. & MACHNÍK M., 1945: Dřišťál obecný na Šumavě [European Barberry in Czech Bohemian Forest (Šumava Mts.)]. *Věda Přírodní*, 23: 213–214 (in Czech).
- BLATTNÝ C., 1951: Několik poznámek k Dostálově Květeně ČSR [Some notes to the J. Dostál's "Flora of the ČSR"]. *Československé Botanické Listy*, 3: 98–100 (in Czech).
- BRABEC J., 2005: Současný stav rozšíření hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* ssp. *praecox*) v ČR [Recent distribution of *Gentianella praecox* ssp. *praecox* in the Czech Republic]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 40/1: 1–44 (in Czech).
- BUFKOVÁ I., 2006: Vstavač osmahlý (*Orchis ustulata*) [Burnt orchid (*Orchis ustulata*)]. *Šumava*, 11/jaro, 19 (in Czech).
- ČELAKOVSKÝ L., 1868–1883: *Prodromus květeny české* [Prodromus der Flora von Böhmen]. *Archiv pro přírodovědecký výzkum Čech, sect. 3a*, 1: 1–112, 2: 113–384, 3: 385–676, 4: 677–944 (in Czech).
- ČELAKOVSKÝ L., 1882: Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1881. *S.-B. Königlich Böhmisches Gesellschaft der Wissenschaften*, Prag, cl. math.-natur., 1881: 360–395.
- ČELAKOVSKÝ L., 1890: Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1889. *S.-B. Königlich Böhmisches Gesellschaft der Wissenschaften*, Prag, cl. math.-natur., 1889: 428–502.
- ČURN V., 1998: Floristický materiál k červenému seznamu ohrožené květeny jižní části Čech (údaje z 90. let) [Floristic material to the Red list of threatened plants of southern part of Bohemia (data from 1990s)]. Ms., V. Chán, Strakonice, 6 pp. (in Czech).
- DOMIN K., 1927: Boubínský prales a geobotanické poznámky o Šumavě [Boubínský Prales primeval forest and geobotanical notes to the Bohemian Forest]. *Rozpravy II. Třídy České Akademie, cl. 2*, 36/3: 1–24 (in Czech).
- DOMIN K., 1937: *Lycopodium issleri* Rouy v Československu a o variabilitě našich plavuní ze sekce *Heterophylla* Spring [Lycopodium issleri Rouy in Czechoslovakia and to the variability of our lycopods of the section *Heterophylla* Spring]. *Rozpravy II. Třídy České Akademie*, 47(19): 1–29 (in Czech).
- DOSTÁL J., 1948–1950: *Květena ČSR a ilustrovaný klíč k určení všech cévnatých rostlin, na území Československa planě rostoucích nebo běžně pěstovaných* [Flora of the ČSR and illustrated key to determination of all vascular plants, wild or commonly growed plants on the territory of Czechoslovakia]. Přírodovědecké nakladatelství, Praha, 2269 pp. (in Czech).
- EHRENDORFER F. & HAMANN U., 1965: Vorschläge zu einer floristischen Kartierung von Mitteleuropa. *Berichte des Deutschen Botanischen Gesellschaft*, 78: 35–50.
- HADINEC J., LUSTYK P. & PROCHÁZKA F. (eds), 2003: Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. II. [Additions to the flora of the Czech Republic. II.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 38/2: 217–288 (in Czech).
- HADINEC J., LUSTYK P. & PROCHÁZKA F. (eds), 2004: Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. III. [Additions to the flora of the Czech Republic. III.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 39/1: 63–130 (in Czech).
- HADINEC J., LUSTYK P. & † PROCHÁZKA F. (eds), 2005: Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. IV. [Addi-

- tions to the flora of the Czech Republic. IV.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 40/1: 77–149 (in Czech).
- HADINEC J. & LUSTYK P. (eds), 2006: Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. V. [Additions to the flora of the Czech Republic. V.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 41, in prep. (in Czech).
- HARTL J., 1985: Floristické údaje z terénního průzkumu. (Kartotéka z let 1936–1985) [Floristic data from the field research (Index from 1936–1985)]. Ms., Jihočeské muzeum, České Budějovice (in Czech).
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds), 1988: *Květena České socialistické republiky. 1.* [Flora of the Czech Republic. 1.]. Academia, Praha, 557 pp., 113 tab., 1 fig., 52 map., 44 photo, 1 photo color. [ed. 2, 1997] (in Czech).
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds), 1990: *Květena České republiky. 2.* [Flora of the Czech Republic. 2.]. Academia, Praha, 540 pp., 119 tab., 1 photo color. [ed. 2, 2003] (in Czech).
- HOLUB J. & SKALICKÝ V., 1959: Floristicko-fytogeografické poznámky ke květeně jihovýchodní části Šumavy a přilehlé části Předšumaví [Ein Beitrag zur Kenntnis der Flora des Gebietes zwischen Hořice na Šumavě (Höritz) und Horní Planá (Oberpan)]. *Preslia*, 31: 395–412 (in Czech, German summary).
- HOUFFEK J., 1968: Krátká floristická sdělení a výsledky floristické akce v Čechách [Kurze floristische Mitteilungen und Ergebnisse der floristischen Durchforschung Böhmens]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 3: 121 (in Czech, German summary).
- CHÁN V. (ed.), 1999: Komentovaný červený seznam květeny jižní části Čech [Annotated Red List of the South Bohemian Flora]. *Příroda*, 16: 1–284 (in Czech).
- CHÁN V. & LUKÁŠ J., 1968: Příspěvek ke květeně Prachatické části Předšumaví I [Beitrag zur Flora des Prachaticzer Teiles des Böhmerwaldvorgebirges I]. *Sborník Jihočeského Muzea v Českých Budějovicích, Přírodní Vědy*, 8: 29–57 (in Czech, German summary).
- CHÁN V., PAVLIČKO A., VONDRÁK J. & ŽILA V., 1995a: Registrace biotopu vymírajících druhů [Registration of biotops of extincting species]. *Zlatá Stezka*, 2: 234 (in Czech).
- CHÁN V., ŠTECH M. & ŽILA V. (eds), 1995b: Botanický průzkum Šumavy – Zpráva za rok 1995 [Botany research of the Bohemian Forest – report from 1995]. Ms., Správa NP a CHKO Šumava, Kašperské Hory, 38 pp., 8 map (in Czech).
- JERŠÁKOVÁ J., 2003: Biologie, ekologie a rozšíření vstavače osmahlého [Biology, ecology, and distribution of the Burnt orchid]. *Živa*, 5: 207–209 a oprava *Živa* 2004/2: XXIV (in Czech).
- JIRÁŠEK E., 1927–1928: Květena Pošumaví [Flora of the Bohemian Forest foothills]. *Zlatá stezka*, 1: 50–51, 124–125, 141–142, 157–158 (in Czech).
- JOHN J. (ed.), 1979: *Vimperk – město pod Boubínem* [Vimperk – town under the Boubín Mt.]. Jihočeské nakladatelství, České Budějovice, 476 pp. (in Czech).
- KIRSCHNEROVÁ L., KIRSCHNER J. & RYDLO J., 1994: Floristicko-ochrannářský výzkum Šumavy v r. 1994. III. Boubínsko-stožecká hornatina a Hornovltavická kotlina [Floristic-protection survey of the Bohemian Forest in 1994. III. Boubínsko-stožecká Hornatina highland and Hornovltavická Kotlina valley]. Ms., Správa NP a CHKO Šumava, Kašperské Hory, 31 pp. (in Czech).
- KIRSCHNEROVÁ L., 2002: *Botrychium multifidum (vratička mnohoklaná) – návrh záchranného programu* [Botrychium multifidum – proposal of preserve programme]. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 15 pp. (in Czech).
- KOLEKTIV [pracovníků Jihočeské pobočky ČSBS], 1966: Floristický materiál ke květeně jižní části Čech I. [Floristisches Material zur Flora Südböhmens I.]. *Sborník Jihočeského Muzea v Českých Budějovicích, Přírodní Vědy*, 6: 37–70 (in Czech, German summary).
- KOLEKTIV [pracovníků Jihočeské pobočky ČSBS], 1972: Atlas rozšíření rostlin v jižní části Čech I. [Atlas der Pflanzenverbreitung im südlichen Teile Böhmens I.]. *Sborník Jihočeského Muzea v Českých Budějovicích, Přírodní Vědy*, 12, suppl. 3: 1–44, 6 map. (in Czech, German summary).
- KOLEKTIV [pracovníků Správy CHKO Šumavy], 1985: Oborový dokument státní ochrany přírody. Chráněná krajinná oblast Šumava jihočeská část [Branch document of the state nature protection. Šumava Protected Landscape Area, south part]. Ms., Správa NP a CHKO Šumava, Vimperk, 214 pp., 3 map. (in Czech).
- KOLEKTIV [pracovatelů Květeny Šumavy], 1995–2004: Floristická databáze ke květeně Šumavy [Floristic database to the flora of the Bohemian Forest]. Ms., Jihočeská Univerzita, Agronomická Fakulta, České Budějovice (V. Čurn); Jihočeská Univerzita, Biologická Fakulta, České Budějovice (M. Štech); Správa NP a CHKO Šumava, Kašperské Hory (I. Bufková); Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha (knihovna) (in Czech).
- KOVÁŘÍKOVÁ J., 1998: Několik poznámek k rozšíření šumavských orchidejí [Einige Bemerkungen zur Verbreitung der Orchideen im Böhmerwald.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 32/2: 137–141 (in Czech, German summary).
- KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK J. jun., KAPLAN Z., KIRSCHNER J. & ŠTĚPÁNEK J. (eds), 2002: *Klíč ke květeně České republiky* [Key to the Flora of the Czech Republic]. Academia, Praha, 928 pp. (in Czech).
- KUČERA S., 1992: Floristické údaje z terénního průzkumu Šumavy [Floristic data from the field research of the Bohemian Forest]. Ms., excerpte z exkurzních deníků z let 1961–1992; sestavil M. Štech 1996, depon.: M. Štech, České Budějovice (in Czech).
- KUNEŠ J. & PAVLIČKO A., 1995: Nové lokality pro ojedinělý a kriticky ohrožený druh orchidee *Malaxis monophy-*

- los* v okrese Prachatice [New localities of rare and critically endangered orchid *Malaxis monophylos* in the Prachatice district]. *Zlatá Stezka*, 2: 234 (in Czech).
- MORAVEC J., 1961: Příspěvek k rozšíření *Chamaebuxus alpestris* Spach v jihozápadních Čechách [Ein Beitrag zur Verbreitung von *Chamaebuxus alpestris* Spach in Südwest-Böhmen]. *Preslia*, 33: 375–285 (in Czech, German summary).
- MORAVEC J., 1963: Příspěvek k rozšíření *Pteridophyt* v jihozápadních a jižních Čechách [Ein Beitrag zur Verbreitung von Pteridophyten in Südwest-Böhmen]. *Preslia*, 35: 255–276 (in Czech, German summary).
- MORAVEC J., 1965: Wiesen im mittleren Teil des Böhmerwaldes (Šumava). In: *Vegetace ČSSR A1* [Vegetation of the ČSSR A1], Academia, Praha, pp. 179–385.
- MORAVEC J., 1972: Floristické údaje z terénního průzkumu jižních a jihozápadních Čech. (Kartotéka z let 1945–1972) [Floristic data from the field research of south and south-west Bohemia (Index from 1945–1972)]. Ms., V. Chán, Strakonice, (in Czech).
- NAUŠ B., 1992: Seznam druhů vyšších rostlin zjištěných od roku 1980–1988 na ploše chráněného území „Polední“ u obce Lštěň [List of vascular plant species found in 1980–1988 on the territory of “Polední“ protected area near Lštěň]. Ms., archiv SOP OkÚ Prachatice, 2 pp. (in Czech).
- PAVLÍČKO A., 1996: Současné rozšíření druhů rostlin rodu *Pyrola* na Prachaticku [Present distribution of plant species of the genus *Pyrola* in Prachatice region]. *Zlatá Stezka*, 3: 330–331 (in Czech).
- PAVLÍČKO A., 1998: *Gentianaceae* – hořcovitě na Prachaticku. Aktuální rozšíření některých druhů s důrazem na rod *Gentianella* (hořeček) [*Gentianaceae* in the district of Prachatice. Current distribution of selected taxa with special regard to the genus *Gentianella* (hořeček)]. *Zlatá Stezka*, 5: 299–318 (in Czech).
- PAVLÍČKO A. & PROCHÁZKA F., 1998: Aktuální rozšíření některých druhů čeledi plavuňovitě (*Lycopodiaceae*) na české Šumavě [Die aktuelle Verbreitung einiger Arten der Familie Bärlappgewächse (*Lycopodiaceae*) im tschechischen Böhmerwald]. *Silva Gabreta*, 2: 85–91 (in Czech, German summary).
- PAVLÍČKO A. & PROCHÁZKA F., 1999: Vratička heřmánkolistá [*Botrychium matricariifolium* (Döll) A. Braun] na Šumavě [Daisy-leaf moonwort [*Botrychium matricariifolium* (Döll) A. Braun] in Czech Bohemian Forest (Šumava Mts.)]. *Erica*, 8: 13–21 (in Czech).
- PIECHOVÁ L., 1980: Studie o rozšíření vybraných druhů květeny Předšumaví a Šumavy v povodí Volyňky [Study on distribution of selected plant species of the Bohemian Forst and its foothills in the Volyňka River valley]. Ms., dipl. práce, Knihovna kat. bot. přírod. fak. Univ. Karlovy Praha, 103 pp. (in Czech).
- PROCHÁZKA F., 1990: *Chráněné a ohrožené rostliny prachatického okresu* [Protected and threatened plants of the Prachatice district]. Okresní muzeum, Prachatice, 70 pp. (in Czech).
- PROCHÁZKA F., 1998a: Novinky šumavské květeny [Novelties of the flora of the Šumava Mts.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 32/2 (1997): 123–136 (in Czech).
- PROCHÁZKA F., 1998b: Vyhybnulé a neznámé druhy šumavské flóry [Die ausgestorbenen und verschollenen Arten der Flora des Böhmerwaldes]. *Silva Gabreta*, 2: 67–84 (in Czech, German summary).
- PROCHÁZKA F., 2000: *Dějiny botanického výzkumu české Šumavy* [A history of the botanical survey in the Czech part of Bohemian Forest (Šumava Mts.)]. Eko-Agency KOPR, Vimperk, 130 pp. (in Czech).
- PROCHÁZKA F. (ed.), 2001: Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2002) [Black and Red List of Vascular Plants of the Czech Republic – 2000]. *Příroda*, 18: 1–166 (in Czech).
- PROCHÁZKA F., 2002: Vzácná vratička se vrátila [Rare moonwort returned]. *Šumava*, 7: 20–21 (in Czech).
- PROCHÁZKA F. (ed.), 2003: Několik nových lokalit orchidejí z Čech [Several new orchid localities from Bohemia]. *Roetziana*, 32: 37–39 (in Czech).
- PROCHÁZKA F., 2004a: Nové významné lokality některých druhů orchidejí v ČR (Additamenta IV) [New important localities of some orchid species in the Czech Republic (Additions IV)]. *Roetziana*, 33: 22–24 (in Czech).
- PROCHÁZKA F., 2004b: Nové objevy v květeně Šumavy za léta 2001–2003 [Novelties in the flora of the Bohemian Forest during the years 2001–2003]. In: *Aktuality šumavského výzkumu II*, DVOŘÁK L. & ŠUSTR P. (eds), Správa NP a CHKO Šumava, Vimperk, pp. 132–136 (in Czech).
- PROCHÁZKA F. & KOVÁŘÍKOVÁ J., 1999: Významnější nové nálezy v květeně české Šumavy a nejvyšších poloh Předšumaví [Wichtigere Neufunde in der Flora des tschechischen Böhmerwaldes und den höchsten Vorgebirgslagen]. *Erica*, 8: 23–74 (in Czech, German summary).
- PROCHÁZKA F. & ŠTECH M. (eds), 2002: *Komentovaný černý a červený seznam cévnatých rostlin české Šumavy* [Annotated Black and Red List of vascular plants of the Czech Bohemian Forest (Šumava Mts.)]. Správa NP a CHKO Šumava a Eko-Agency KOPR, Vimperk, 140 pp. (in Czech).
- PROTIVA M., 1947: Floristická kartotéka. Pošumaví: Čkyňsko a Stašsko [Floristic index of the Bohemian Forest foothills: Čkyňě and Stachy regions]. Ms., V. Chán, Strakonice, 127 pp. (in Czech).
- PROTIVA M., 1949a: O rozšíření vstavačovitých rostlin v Pošumaví [About distribution of orchids in the Bohemian Forest foothills]. *Hortus sanitus*, 2: 22–25 (in Czech).
- PROTIVA M., 1949b: Příspěvek k rozšíření hořcovitých rostlin v Pošumaví [The geographic distribution of some *Gentianaceae* near Volyně in South Bohemia]. *Československé botanické listy*, 2: 62–63 (in Czech).
- PŮBAL D., 2004: Studium rozšíření zvláště chráněných druhů rostlin v severní části okresu Prachatice a jejich

- management [Study on distribution of special protected plant species in northern part of the Prachatice district and their management]. Ms., dipl. práce. Knihovna ústavu lesnické botaniky, dendrologie a typologie, LDF, MZLU Brno, 144 pp. (in Czech).
- PŮBAL D. & PROCHÁZKA F., 2002: *Botrychium multifidum* (Pteridophyta) opět v České Republice [Ein Wiederfund von *Botrychium multifidum* (Pteridophyta) in der Tschechischen Republik]. *Erica*, 10: 13–16 (in Czech, German summary).
- QUITT E., 1975: *Klimatické oblasti ČSR (mapa v měř. 1 : 500 000)* [Climatic regions of Czechoslovakia (map in ratio 1 : 500,000)]. In: Soubor map fyzikogeografické regionalizace ČSR. Geografický ústav ČSAV, Brno (in Czech).
- ROHLENA J., 1926: Příspěvky k floristickému výzkumu Čech VI [Contributions to the floristic research of Bohemia VI]. *Časopis Národního Muzea*, řada přírodovědná, 100: 139–158 (in Czech).
- ROHLENA J., 1928: Příspěvky k floristickému výzkumu Čech VII [Contributions to the floristic research of Bohemia VII]. *Časopis Národního Muzea*, řada přírodovědná, 102: 5–22 (in Czech).
- SHOTT A., 1893: Verzeichniss der im Böhmerwalde beobachteten Pflanzenarten nebst deren Volksnamen und Standorten bezw. Fundorten. *Lotos*, Prag, 41 (31): 1–42.
- SKALICKÁ A., 1988: *Abies* Mill. – jedle [*Abies* Mill. – Silver Fir]. In: *Květena České socialistické republiky. 1.* [Flora of the Czech Socialist Republic. 1.], HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds) Academia, Praha, pp. 312–317 (in Czech).
- SKALICKÝ V., 1988: Regionálně fytogeografické členění [Regional phytogeographical division]. In: *Květena České socialistické republiky. 1.* [Flora of the Czech Socialist Republic. 1.], HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds) Academia, Praha, pp. 103–121 (in Czech).
- SKALICKÝ V., 1993: Floristický materiál ke květeně Šumavy. (Excerpce z exkurzních deníků z let 1950–1993; zpracoval V. Skalický) [Floristic material to the flora of the Bohemian Forest. (Excerpt from the field notes from 1950–1993; elaborated by V. Skalický)]. Ms., M. Štech, České Budějovice (in Czech).
- SKALICKÝ V., 1998: Fytogeografický rozbor květeny Šumavy a přilehlých území [Phytogeographical analysis of the flora of the Šumava Mts. and adjacent regions.]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 32/2 (1997): 117–121 (in Czech).
- SLAVÍK B., 1986: *Fytokartografické syntézy ČSR. 1.* [Phytocartographical syntheses of the ČSR. 1.]. Botanický ústav ČSAV, Průhonice, 199 pp. (in Czech).
- SLAVÍK B., 1990: *Fytokartografické syntézy ČSR. 2.* [Phytocartographical syntheses of the ČSR. 2.]. Botanický ústav ČSAV, Průhonice, 179 pp. (in Czech).
- SLAVÍK B. (ed.), 1997: *Květena České republiky. 5.* [Flora of the Czech Republic. 5.]. Academia, Praha, 568 pp., 126 tab., 38 map., 1 photo color (in Czech).
- SLAVÍK B. (ed.), 2000: *Květena České republiky. 6.* [Flora of the Czech Republic. 6.]. Academia, Praha, 770 pp., 129 tab., 60 map., 1 photo color (in Czech).
- SLAVÍK B. & ŠTĚPÁNKOVÁ J. (eds), 2004: *Květena České republiky. 7.* [Flora of the Czech Republic. 7.]. Academia, Praha, 767 pp., 128 tab., 53 map., 1 photo color (in Czech).
- SOFRON J., 1997: Floristický materiál k červenému seznamu ohrožené květeny jižní části Čech [Floristic material to the Red list of endangered flora of southern part of Bohemia]. Ms., V. Chán, Strakonice, 2 pp. (in Czech).
- ŠMITÁK J., 2003: Exkurze Orchidea klubu Brno 2003 – Předšumaví [Excursion of Orchidea Club Brno 2003 – Bohemian Forest foothills]. *Roezliana*, 33: 18–22 (in Czech).
- ŠTORCHOVÁ H., 1990: Nález *Botrychium matricariifolium* na Vimpersku [*Botrychium matricariifolium* found near Vimperk (Southern Bohemia)]. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 25: 71 (in Czech).
- TANNICH A., 1929: *Bestimmungsbuch der Flora von Böhmen*. Prag, 575 pp.
- VANĚČEK J., 1967: Několik méně známých rostlinných druhů CHOŠ [Einige weniger bekannte Pflanzenarten im Landschaftsschutzgebiet Böhmerwald]. *Zpravodaj Chráněné Krajině Oblasti Šumava*, 6: 24–28 (in Czech, German summary).
- VOZÁŘOVÁ M. & SUTORÝ K., 2001: Index herbariorum Reipublicae bohemiae et Reipublicae slovacae. *Zprávy České Botanické Společnosti*, 36, Příl. 2001/1: 1–95 (in Czech).
- ŽÍLA V., 2005: *Atlas šumavských rostlin* [Atlas of plants of the Bohemian Forest]. Karmášek, Č. Budějovice, 208 pp. (in Czech).

Received: 16 May 2005

Accepted: 7 June 2006